

(181005)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik

(Pligt for unge under 25 år til at tage en uddannelse, supplerings af udlændinges integrationskontrakter, "Ny chance for alle", gentagen aktivering, særlig integrationsindsats, bortfald af kontanthjælp til hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget, styrket sygeopfølgning over for kontant- og starthjælpsmodtagere og ændring af refusionsbestemmelserne for kontanthjælp mv.)

§ 1

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 685 af 29. juni 2005, som ændret ved § 1 i lov nr. 523 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 21a indsættes i afsnit III:

"Pligt for unge under 25 år, som ikke har problemer ud over ledighed, til at tage uddannelse

§ 21 b. Kommunen skal som led i det individuelle kontaktforløb vurdere, om en person under 25 år, der er omfattet af § 2, nr. 2, og som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.

Stk. 2. Vurderer kommunen, at en person, der er omfattet af stk. 1, kan gennemføre en uddannelse, skal kommunen pålægge personen inden for en nærmere fastsat frist at komme med forslag til en eller flere relevante uddannelser, som pågældende kan ansøge om optagelse på. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende.

Stk. 3. Kommunen skal ud fra en vurdering af personens forudsætninger pålægge pågældende inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere uddannelser, jf. stk. 2.

Stk. 4. Hvis personen optages på en uddannelse, er pågældende forpligtet til at påbegynde uddannelsen."

2. Efter § 31 indsættes som nyt kapitel:

"Kapitel 9 a

Integrationskontrakt

§ 31 a. Kommunen henholdsvis staten skal for personer, der har fået eller skal have en integrationskontrakt efter integrationsloven, og som modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik

eller arbejdsløshedsdagpenge eller aktiveringsydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., supplere kontrakten med den beskæftigelsesrettede indsats, som skal fastlægges efter denne lov.
Stk. 2. Kontrakten skal beskrive de rettigheder, pligter og sanktioner, som en udlænding har efter denne lov, lov om aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Den beskæftigelsesrettede indsats i kontrakten efter *stk. 1*, skal tilrettelægges som led i det individuelle kontaktføreløb efter kapitel 7, og aktiviteter og tilbud efter reglerne om jobplan i kapitel 9 fastlægges heri.

Stk.3. Kommunen henholdsvis staten udarbejder en status over udlændingens deltagelse i de fastlagte beskæftigelsesrettede aktiviteter efter integrationskontrakten, når Udlændingestyrelsen anmoder herom.

Stk.4. Har kommunen henholdsvis staten ikke de relevante oplysninger om navn, personlige data, opholdsgrundlag og kopi af integrationskontrakten mv., skal den tidligere kommune eller staten på begæring uden udlændingens samtykke give disse.

[*Stk. 5.* Integrationsmyndighederne stiller oplysninger om udlændingens opholdsgrundlag til rådighed for arbejdsmarkedsmyndighederne.]

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats skal indgå i integrationskontrakten, herunder om status og opfølgning mv.”

3. I § 92, *stk. 1*, indsættes som 2. punktum:

”Dog skal kommunen sørge for, at personer, der uden rimelig grund er ophørt med en uddannelse pålagt efter § 21 b, umiddelbart efter ophør med uddannelsen kommer i beskæftigelse eller får et tilbud efter kapitel 10-12.”

4. I § 96 indsættes som *stk. 3*:

”*Stk. 3.* Når en person, der er omfattet af § 95, 2. pkt., har afsluttet det første tilbud, har personen ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud, hver gang den pågældende har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder.”

5. Efter § 96 indsættes i afsnit VI:

”§ 96 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om en særlig beskæftigelsesrettet indsats i forhold til personer,

- 1) som modtager kontant- eller starthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, eller efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. aktiveringsydelse eller arbejdsløshedsdagpenge,
- 2) som har særligt svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet, og
- 3) som har særlige behov for at få afdækket eller optrænet sproglige, faglige eller sociale kompetencer.”

6. Inden afsnit VII indsættes som nyt kapitel:

”Kapitel 17a

Særlig indsats over for personer, der modtager kontanthjælp eller starthjælp

§ 96 b. Kommunerne skal i perioden 1. juli 2006 til den 30. juni 2008 for personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-3, og som ikke inden for de seneste 12 måneder har modtaget et tilbud efter kapitel 10-12, foretage en sagsgennemgang, og bistå de pågældende personer med at finde beskæftigelse eller give et tilbud efter kapitel 10-12.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indsatsen efter stk. 1.”

7. § 118, *stk. 2*, affattes således:

”*Stk. 2.* Staten refunderer 65 pct. af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3.”

8. § 122 affattes således:

”§ 122. Staten refunderer 65 pct. af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 8. Det samme gælder udgifter efter kapitel 14 og §§ 99 og 101.”

§ 2

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. xx af, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 12 a indsættes i kapitel 4:

” Sygeopfølgning

§ 12 b. Kommunen har pligt til at vurdere, om der for en sygemeldt, der har ansøgt om eller modtager hjælp efter § 11, er behov for at udarbejde en plan for sygdomsafklaring, behandling, optræning mv., for at sikre, at personen får den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet.

Stk. 2. Vurderingen efter stk. 1 skal foretages umiddelbart efter, at kommunen er blevet bekendt med, at personen er syg. Herefter skal kommunen løbende under sygeforløbet, og mindst hver gang der gennemføres en samtale som led i det individuelle kontaktførløb, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foretage en sådan vurdering.

Stk. 3. Vurderer kommunen, at der er behov for at udarbejde en plan efter stk. 1-2, skal den umiddelbart herefter udarbejde denne.

Stk. 4. Opfølgning på, om en person følger en plan efter stk. 3, sker som led i kontaktførløbet, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.”

2. I § 13, *stk. 2, nr. 3*, ændres ”i kommunen eller” til: ”i kommunen”.

3. I § 13, *stk. 2, nr. 4*, ændres ”en arbejdsgiver.” til: ”en arbejdsgiver,”.

4. I § 13, *stk. 2*, indsættes som nye numre:

”5) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller aktiviteter som led i sygeopfølgning, eller

6) udebliver fra aktiviteter som led i sygeopfølgning.”

5. I § 13, *stk. 3*, indsættes som 2. punktum:

”For ansøgere, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller stk. 12, nr. 3 eller 4, og som ikke forsørger eget barn i hjemmet, er det endvidere en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren medvirker ved beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.”

6. I § 13, stk. 4, ændres ”tilbud efter stk. 3” til: ”tilbud eller beskæftigelsesfremmende aktiviteter efter stk. 3”.

7. § 13, stk. 8, ophæves, og i stedet indsættes:

”Stk. 8. En ægtefælle i et ægtepar, der er berettiget til hjælp efter § 11, og som modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, anses ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1 - 3, når

- 1) ægteparret har modtaget hjælp i to år eller derover, og
- 2) den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste to år.

I så fald bliver hjælpen til ægteparret beregnet efter reglerne i § 26, stk. 5 - 6, og § 34, stk. 3.

Stk. 9. En ægtefælle, hvis arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er ikke omfattet af stk. 8.

Stk. 10. I toårsperioden med hjælp til et ægtepar efter stk. 8, nr. 1, indgår

- 1) perioder med kontanthjælp eller starthjælp, inden ægteparret har modtaget hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3,
- 2) perioder, hvor en eller begge ægtefæller har deltaget i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller har modtaget engangshjælp efter § 25 a, og
- 3) perioder, hvor hjælpen har været nedsat eller bortfaldet efter §§ 38 a - 41.

Toårsperioden afbrydes, hvis ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter § 11 i en sammenhængende periode på 2 år.

Stk. 11. Opgørelsen af arbejde inden for de seneste to år efter stk. 8, nr. 2, sker for hver ægtefælle for sig. Toårsperioden forlænges med

- 1) perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom,
- 2) perioder, hvor den pågældende har haft ret til fravær ved graviditet, barsel eller adoption, jf. stk. 4, nr. 4, og perioder med børnepasningsorlov efter lov om børnepasningsorlov,
- 3) perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom eller døende nærtstående og efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel til pasning af alvorligt sygt barn,
- 4) perioder, hvor den pågældende har aftjent værnepligt,
- 5) perioder, hvor den pågældendes arbejdsevne har været så begrænset, at vedkommende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, samt
- 6) perioder, hvor den pågældende har været under uddannelse eller har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder.

Stk. 12. En ægtefælle, hvis hjælp er bortfaldet efter stk. 7 eller 8, kan igen blive berettiget til hjælp, når den pågældende dokumenterer, at han eller hun har haft mindst 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste to år. De 300 timers arbejde skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen bortfaldt efter stk. 7 eller 8.

Stk. 13. Har en ægtefælle haft ordinært og ustøttet arbejde, hvor der ikke har været en fastsat arbejdstid, beregnes timetallet efter stk. 8 og 12 ud fra indtægten divideret med en omregningsfaktor på 95 kr. Beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 14. Selvstændig virksomhed kan medregnes til opgørelse af timetallet efter stk. 8 og 12, hvis ægtefællen dokumenterer, at den selvstændige virksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i mindst 20 timer pr. uge, og der ikke er udbetalt hjælp efter § 11 til den pågældende ægtefælle, mens den selvstændige virksomhed er drevet. Den selvstændige virksomhed medregnes med det faktisk dokumenterede timetal.”

Stk. 9 bliver herefter stk. 15.

8. I § 13, stk. 9, der bliver stk.15, indsættes som 2. punktum:

”Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om kommunens pligt til at sende varslingsbrev, vejlede om jobsøgning m.v. til ægtepar, der kan blive omfattet af stk. 8.”

9. I § 25 b, stk. 2, 3. punktum, udgår ”med tillæg efter § 26, stk. 5, og”.

10. § 26, stk. 5 og 6, ophæves, og i stedet indsættes:

”Stk. 5. Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11, og den anden ægtefælle har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 7, eller ikke opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste to år, jf. § 13, stk. 8, beregnes der alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i § 25. Hjælpen beregnes igen efter stk. 1, når begge ægtefæller opfylder betingelsen om 300 timers arbejde, jf. § 13, stk. 8 og 12.

Stk. 6. Hvis der alene beregnes hjælp til den ene ægtefælle efter stk. 5, og denne ægtefælle ikke længere opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste to år, jf. § 13, stk. 8, beregnes der fortsat hjælp til den af ægtefællerne, der efter kommunens vurdering er tættest på arbejdsmarkedet. Det er en betingelse for udbetaling af hjælp efter 1. punktum, at den pågældende ægtefælle søger at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-3, og § 13 a. Hjælpen beregnes igen efter stk. 5, når en af ægtefællerne opfylder betingelsen om 300 timers arbejde, jf. § 13, stk. 12.

Stk. 7. Den ændrede beregning af hjælpen efter stk. 5-6 sker fra den 1. i måneden efter, at ændringerne i ægtefællernes forhold er indtrådt.

Stk. 8. Der kan ikke ydes tilskud til pasning af egne børn efter § 26 a i lov om social service til en ægtefælle, der ikke udnytter sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 7 og 8.”

11. I § 31 indsættes som stk. 4:

”Stk. 4. Beregnes hjælpen til et ægtepar efter reglerne i § 26, stk. 5 og 6, ses der ved beregningen af hjælpen efter § 25 bort fra 30,33 kr. pr. udført arbejdstime i ustøttet beskæftigelse. Stk. 1, 5. punktum finder tilsvarende anvendelse. For personer, der ikke har en fastsat arbejdstid, beregnes timetallet ud fra indtægten divideret med den omregningsfaktor, der er fastsat i § 13, stk. 13.”

12. I § 38 a, stk. 1, nr. 3, udgår ”eller”.

13. I § 38 a, stk. 1, indsættes som nye numre:

” 5) uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller aktiviteter som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 5, eller

6) uden rimelig grund afslår deltagelse i aktiviteter som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 6.”

14. I § 38 a, stk. 3, ændres ”stk. 1, nr. 1- 4” til ”stk. 1, nr. 1-6”.

15. Efter § 38 a indsættes:

” **38 b.** Hjælpen nedsættes med 1/3 i 3 uger, hvis en person eller dennes ægtefælle, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, på grund af problemer ud over ledighed

- 1) uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen, hvor den ledige er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller aktiviteter som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 5, eller
- 2) uden rimelig grund afslår deltagelse i aktiviteter som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 6.

Stk. 2. Sanktionen efter stk. 1 bortfalder, hvis den ikke er afviklet efter 3 hele kalendermåneder, eller når personen har haft mindst 185 timers ustøttet arbejde.

Stk. 3. Hvis en person eller dennes ægtefælle to eller flere gange inden for de seneste 12 måneder uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen eller afslår deltagelse i aktiviteter som led i sygeopfølgning, jf. stk. 1, nr. 1-2, nedsættes hjælpen med 1/3 i 20 uger, eller indtil den person, der har undladt at give meddelelse eller afslået deltagelse, har haft mere end 300 timers ustøttet arbejde i en periode på 10 uger. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4. Personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, og som er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, omfattes ikke af stk. 1 og 3.

Stk. 5. Det er en betingelse for at modtage den nedsatte hjælp efter stk. 1 eller 3, at ansøgeren og dennes ægtefælle fortsat udnytter deres arbejdsmuligheder, jf. § 13. En periode med nedsat kontanthjælp afbrydes ikke, selv om ansøgeren og dennes ægtefælle bliver omfattet af § 13, stk. 4 og 5.”

16. § 93, stk. 1, nr. 3, affattes således:

”3) fordi modtageren ubegrundet har opsagt et arbejde eller ubegrundet er ophørt med tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder en uddannelse pålagt efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.”

17. § 100, stk. 1, affattes således:

”Staten refunderer 35 pct. af kommunens udgifter til hjælp efter kapitel 4. Når den person, der modtager hjælpen, er i revalidering eller forrevalidering efter kapitel 6 eller deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10 – 11, refunderer staten dog 65 pct. af kommunens udgifter.”

18. Efter § 100 indsættes som ny paragraf:

”§ 100 a. Der kan ikke ydes refusion af kommunens udgifter til ydelser efter kapitel 4 for sygemeldte, hvor kommunen ikke har foretaget en vurdering af behovet for en plan for sygeopfølgning efter § 12 b, stk. 1 og 2, udarbejdet en sådan plan eller foretaget opfølgning af planen efter § 12 b, stk. 3. Fratagelsen af retten til refusion sker fra det tidspunkt, hvor vurderingen, udarbejdelse af planen eller opfølgningen skulle have været foretaget, og indtil kommunen har foretaget vurderingen, udarbejdet planen eller foretaget opfølgningen.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bortfald og genoptagelse af refusionen mv.”

19. § 103 affattes således:

”§ 103. Staten refunderer 65 pct. af kommunens udgifter til revalideringsydelse, boligtilskud til revaliderende og forrevaliderende med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne samt støtte til etablering af selvstændig virksomhed, jf. §§ 51, stk. 2, 52, 64, 64 a og 65.”

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2006.

Stk. 2. § 1, nr. 4, træder i kraft den 1. juli 2008.

Stk. 3. § 1, nr. 7 og 8, og § 2, nr. 17 og 19, træder i kraft den 1. juli 2006.

Stk. 4. § 2, nr. 1-4, 12-15 og 18, finder ikke anvendelse, hvis personen er sygemeldt til kommunen inden lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 8, nr. 2, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, anses en ægtefælle i perioden 1. marts 2006 til 28. februar 2007 for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter bestemmelsen, selv om vedkommende ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste to år.

Stk. 6. Uanset bestemmelsen i lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 8, nr. 2, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, anses en ægtefælle i perioden 1. marts 2007 til 29. februar 2008 for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter bestemmelsen, hvis vedkommende kan dokumentere, at han eller hun har haft 150 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for det seneste år.

Stk. 7. Et ægtepar, der ved lovens ikrafttræden får beregnet hjælpen efter den hidtil gældende regel i lov om aktiv socialpolitik § 26, stk. 5, bevarer retten til et tillæg på 2.542 kr. frem til det tidspunkt, hvor den hjemmearbejdende igen udnytter sine arbejdsmuligheder, jf. lovens § 13, stk. 12, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, dog længst til 29. februar 2008.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets baggrund og indhold

Den 11. maj 2005 præsenterede regeringen sin integrationsplan "En ny chance til alle". Den 17. juni 2005 indgik regeringen aftale med Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne om regeringens integrationsplan (integrationsaftalen). Aftalen udmøntes af Regeringen og Dansk Folkeparti.

Integrationsaftalen hviler på et grundlæggende princip om, at den enkelte udlænding skal mødes med samme forventninger og krav, som andre borgere i Danmark mødes med, og at udlændinge og efterkommere skal have de samme reelle muligheder som alle andre. En afgørende forudsætning for, at integrationen kan lykkes, er, at den enkelte udlænding selv tager ansvar og viser vilje til at lade sig integrere, finde beskæftigelse og blive selvforsørgende.

Udlændinge og efterkommere skal vide lige fra starten, at det danske samfund forventer noget af dem. At man som borger i Danmark tager del i samfundslivet og respekterer grundlæggende værdier som ligestilling mellem kønnene og det enkelte menneskes frihed og personlige integritet. At man overholder samfundets love og regler, at ens børn undervises, og at man deltager i og får kendskab til det danske samfund.

Det er helt centralt, at flere indvandrere kommer i beskæftigelse og bliver selvforsørgende. En væsentlig forudsætning for, at indvandreres tilknytning til arbejdsmarkedet på sigt kan forbedres markant, er, at unge med anden etnisk baggrund end dansk får en uddannelse i samme omfang som øvrige unge. Der skal sættes ind allerede før folkeskolen, i folkeskolen og i det efterfølgende uddannelsesforløb. Integrationsplanen indeholder derfor flere forslag til, hvordan uddannelsesindsatsen kan styrkes.

Det er imidlertid ikke kun i forhold til de unge, indsatsen styrkes. Regeringen har med integrationsaftalens forslag om en landsdækkende indsats "Ny chance for alle" og forslaget om "gentagen aktivering" understreget princippet om, at alle borgere – både mænd og kvinder, unge og ældre – forventes at bidrage til samfundet.

Med forslagene "Ny chance for alle" og "gentagen aktivering" vil også den gruppe af borgere, der i længere tid har stået uden for arbejdsmarkedet, få en øget chance for at komme ind på arbejdsmarkedet igen. Ledige kontant- og starthjælpsmodtagere, der ikke har modtaget et aktivt tilbud inden for det seneste år, skal have deres sag gennemgået og bistås med at finde beskæftigelse eller have et aktivt og jobrettet tilbud om fx job med løntilskud, uddannelse eller revalidering, der kan medvirke til, at den pågældende hurtigst muligt får et ordinært arbejde. Den ekstraordinære indsats sættes i gang den 1. juli 2006 og varer indtil 30. juni 2008. Fra den 1. juli 2008 skal alle ledige efter forslaget for fremtiden have gentagne aktive tilbud med henblik på hurtigst muligt at komme i beskæftigelse. Regeringen foreslår med forslaget om bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget, at incitamenterne til at tage et arbejde styrkes.

Kommunerne skal yde en mere aktiv indsats for integrationen på arbejdsmarkedet. De gode kommuner skal belønnes. Derfor indeholder aftalen forslag til en ændret finansiering, således at kommuner, der yder en aktiv indsats, får refunderet en større del af udgifterne til forsørgelse i perioder med aktive tilbud end de kommuner, der ikke giver aktive tilbud til deres borgere.

Det fremgår af den ny lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, der er vedtaget af Folketinget i forbindelse med kommunalreformen, og som træder i kraft den 1. januar 2007, at der afsættes en særlig statslig bevilling til at iværksætte initiativer, der skal forebygge og afhjælpe mangel på arbejdskraft (flaskehalse). Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af midlerne. Det fremgår af bemærkningerne til forslag til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats (L 22), at bevillingen kan anvendes til de redskaber og de målgrupper, der fremgår af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det foreslås, at den bekendtgørelse, der skal udmønte den særlige statslige bevilling, også kan indeholde bestemmelser om, at bevillingen kan anvendes til de redskaber og målgrupper, der er omfattet af introduktionsprogrammet i integrationsloven.

De lovgivningsinitiativer, der følger af regeringens integrationsplan, omfatter lovforslag fra beskæftigelsesministeren, justitsministeren, socialministeren, undervisningsministeren og integrationsministeren. Lovforslagene fra integrationsministeren [og undervisningsministeren] fremsættes samtidig med nærværende lovforslag. Lovforslagene fra justitsministeren og socialministeren vil blive fremsat [på et senere tidspunkt], ligesom integrationsplanens øvrige initiativer [vil blive udmøntet senere].

Integrationsministeriets lovforslag indeholder forslag til ændringer af integrationsloven og udlændingeloven, der følger af integrationsaftalen. Lovforslaget omfatter en række forslag, der skal medvirke til, at udlændinge lærer dansk, gør en indsats for at komme i beskæftigelse og overholder samfundets grundlæggende værdier.

Integrationsministeriets lovforslag indeholder således forslag om, at alle udlændinge skal være omfattet af en integrationskontrakt og underskrive en kontrakterklæring. Lovforslaget indebærer, at

alle udlændinge, der har tidsbegrænset opholdstilladelse i Danmark, og som er omfattet af integrationsloven, skal være omfattet af en integrationskontrakt, indtil de opnår tidsbegrænset opholdstilladelse. Målet er, at udlændingene hurtigst muligt lærer dansk og kommer i beskæftigelse. Som et led i integrationskontrakten skal alle udlændinge skrive under på en kontrakterklæring om, at de vil respektere samfundets grundlæggende værdier, som for eksempel at de vil overholde straffeloven, arbejde for deres børns integration og respektere det enkelte menneskes frihed og personlige integritet samt ligestilling mellem kønnene m.m.

Der indgår i Integrationsministeriets forslag, at det kan have konsekvenser for udlændinges mulighed for at opnå tidsbegrænset opholdstilladelse, hvis de ikke lever op til indholdet i kontrakterklæringen og ikke efterlever indholdet i integrationskontrakten.

Det foreliggende lovforslag udmønter de dele af integrationsaftalen, der medfører ændringer i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik. Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det af integrationsministeren samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om integration af udlændinge i Danmark og forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

Lovforslagets elementer

Med lovforslaget udmøntes følgende dele af aftalen:

1. Pligt til uddannelse for unge kontant- og starthjælpsmodtagere under 25 år, der ikke har problemer ud over ledighed.
2. Alle udlændinge, der er eller har været omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, og som skal have hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om arbejdsløshedsforsikring, skal have deres beskæftigelsesrettede indsats fastlagt i integrationskontrakten.
3. ”Ny chance for alle” – Kontant- og starthjælpsmodtagere med længerevarende passiv offentlig forsørgelse bag sig uden deltagelse i aktive tilbud skal have deres sag grundigt gennemgået og sikres en aktiv indsats.
4. Ret og pligt til gentagen aktivering for modtagere af kontant- og starthjælp, der er over 30 år og har andre problemer end ledighed.
5. Særlige regler for en beskæftigelsesrettet indsats for personer, der har særlig svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet.
6. Bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertillægget.
7. Styrket opfølgning over for kontant- og starthjælpsmodtagere, der melder sig syge.
8. Ændring af refusionsbestemmelserne for kontanthjælp mv.

Ad 1. Pligt til uddannelse for unge kontant- og starthjælpsmodtagere under 25 år, der ikke har problemer ud over ledighed. [§ 1, nr. 1 og 3, og § 2, nr. 5, 6 og 16]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 2.8), at alle unge kontanthjælpsmodtagere mellem 18 og 25 år, der ikke har en kompetencegivende uddannelse, skal have pligt til at begynde på en relevant kompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår. Kommunen stopper med at udbetale kontanthjælp, hvis den unge ikke samarbejder ved at søge ind og begynde på en relevant uddannelse, eller hvis den unge springer fra uddannelsen uden rimelig grund. Unge, der har gjort, hvad de kunne, for at klare en uddannelse, bliver ikke berørt. Aftalen gælder kun unge uden børn og unge, der ikke har problemer ud over ledighed.

Efter gældende regler skal kommunen, når unge kontant- og starthjælpsmodtagere under 25 år uden erhvervsmæssig uddannelse af mindst 18 måneders varighed har modtaget kontant- eller starthjælp i en sammenhængende periode på 13 uger give tilbud om uddannelse af sammenlagt 18 måneders varighed. Der kan være tale om sammensatte forløb i form af vejledning og opkvalificering efter kapitel 10 og virksomhedspraktik efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at unge kontant- og starthjælpsmodtagere under 25 år, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, skal have pligt til at søge ind på, påbegynde og gennemføre en relevant uddannelse på ordinære vilkår. Forslaget gælder kun unge, der alene har ledighed som problem, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn.

Det skyldes, at en vigtig vej til integration går gennem arbejdsmarkedet, og vejen til arbejde går gennem uddannelse. Alle unge, som kommunen vurderer kan gennemføre en uddannelse, skal i gang med en uddannelse og have et job. Derfor er uddannelse vejen frem, hvis beskæftigelsen for unge kontant- og starthjælpsmodtagere, herunder indvandrere og flygtninge, på længere sigt skal forbedres markant.

Samtidig er det en væsentlig forudsætning for en fortsat konkurrencedygtig økonomi, at de unges erhvervs- og uddannelsesmæssige kvalifikationer er i orden. Unge, som kommunen vurderer kan gennemføre en uddannelse, skal have en uddannelse, så de kan klare sig på fremtidens arbejdsmarked. Danmark skal udnytte de muligheder, som globaliseringen giver.

Der er desuden behov for at styrke uddannelsen hos unge indvandrere. Alt for mange af de unge indvandrere og efterkommere, der starter på en uddannelse, falder fra.

Forslaget betyder:

- at kommunen får pligt til at vurdere, om unge kontant- og starthjælpsmodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, kan gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Målgruppen omfatter unge, der alene har ledighed som problem, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn.

- at kommunen skal pålægge den unge at komme med forslag til en eller flere uddannelser, som den unge kan optages på, hvis kommunen har vurderet, at den unge kan tage en uddannelse på almindelige vilkår. For at kommunen kan pålægge den unge dette, skal der være et forsørgelsesgrundlag under hele uddannelsen i form af SU, elevløn eller lignende.

- at kommunen skal pålægge den unge at søge om optagelse på en eller flere konkrete uddannelser, og påbegynde den uddannelse, som den pågældende optages på. Kommunen skal som led i fastlæggelse af, hvilke uddannelser det vil være relevant for den unge at søge ind på, tage hensyn til den unges ønsker.

- at kommunen skal stoppe hjælpen, hvis den unge ikke samarbejder om at søge ind på og påbegynde en uddannelse. Hvis den unge opgiver uddannelsen, kan der ikke ydes hjælp, så længe den unge fortsat har mulighed for at genoptage uddannelsen og få udbetalt SU, elevløn eller lignende.

- at kommunen skal yde hjælp med tilbagebetalingspligt, hvis den unge uden rimelig grund ophører med uddannelsen. Det gælder ikke unge, der er ophørt med en uddannelse, og som har gjort, hvad de kunne for at klare en uddannelse.

- at kommunen skal sørge for, at unge, der uden rimelig grund ophører med en uddannelse, umiddelbart efter ophør med uddannelsen får enten et ordinært job eller får et tilbud efter kapitel 10-12.

- at kommunen, hvis en ung opgiver en påbegyndt uddannelse, skal vurdere, om den unge vil kunne påbegynde en anden uddannelse.

Den unge optages, og skal gennemføre uddannelsen, på lige fod med alle andre og modtager således ikke kontanthjælp under uddannelsen.

De unge, som er omfattet af ordningen, vil blandt andet kunne vælge følgende uddannelser: grundforløb i erhvervsuddannelserne, grundforløb i social- og sundhedsuddannelserne, hf-enkeltfag, studenterkursus, forberedelseskursus for indvandrere og flygtninge til lærer-, pædagog- og socialrådgiveruddannelsen, landmandsuddannelsen, enkeltfagsundervisning på gymnasialt niveau i visse fag, videregående uddannelser (KVU - korte videregående uddannelser, MVU – mellemlange videregående uddannelser og LVU – længerevarende videregående uddannelser) og herudover private SU-berettigende uddannelser m.fl. Disse uddannelser er SU-berettigende.

Herudover er der mulighed for, at også andre uddannelser, der ikke berettiger til SU, men hvor der er et forsørgelsesgrundlag fx i form af elevløn eller praktikløn, kan søges af den unge. Det giver blandt andet mulighed for, at den unge fx kan søge ind på en uddannelse til politibetjent.

Produktionsskoleforløb er ikke omfattet af uddannelsesviften, idet der er tale om forberedende uddannelsesforløb, som ikke giver studie- eller erhvervskompetence.

Ad 2. Alle udlændinge, der er eller har været omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, og som skal have hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om arbejdsløshedsforsikring, skal have deres beskæftigelsesrettede indsats fastlagt i integrationskontrakten [§ 1, nr. 2].

Det fremgår af integrationsaftalen (Beskæftigelsesministeriets del af punkt 3.1, 3.2 og 3.5-3.12), at for udlændinge, der fremover kommer til landet, skal der indgås en integrationskontrakt, der gælder i 7 år, eller indtil den enkelte udlænding opnår tidsubegrænset opholdstilladelse. Som led i integrationskontrakten skriver alle udlændinge under på en kontrakterklæring om, at de vil respektere samfundets grundlæggende værdier. Det samme gælder for udlændinge, der har lovligt ophold i Danmark, men som endnu ikke har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis de modtager starthjælp, kontanthjælp, dagpenge mv. Kommunen eller staten skal i forbindelse med udarbejdelse af status foretage en konkret vurdering af, om den enkelte udlænding har levet op til de aftalte punkter i kontrakten. Vurderingen indgår i behandlingen af udlændingens ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Efter forslaget til ændring af integrationsloven skal alle udlændinge, der fremover kommer til landet, og udlændinge, som er omfattet af introduktionsprogrammet, indgå en integrationskontrakt med kommunen. Samtidig med udarbejdelsen og underskrift af integrationskontrakten, skal

udlændingen underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund.

Udlændinge, som har været omfattet af introduktionsprogrammet, skal indgå en integrationskontrakt, hvis de ikke tidligere har indgået en sådan, og skal modtage hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik eller modtager ydelser efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Både kommunen og udlændingen skal underskrive kontrakten.

Mens udlændingen er omfattet af integrationsloven, skal integrationskontrakten indeholde en beskrivelse af, hvilke tilbud eller aktiviteter der i medfør af introduktionsprogrammet er aftalt eller fastsat, at udlændingen skal deltage i. Når introduktionsprogrammet er gennemført, udarbejdes der en status.

For at styrke integrationsindsatsen skal integrationskontrakten gælde, indtil udlændingen opnår tidsubegrænset opholdstilladelse. Det betyder, at integrationskontrakten skal være aktiv, hvis udlændingen efter, at det 3-årige introduktionsprogram er afsluttet, skal have ydelser efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., dvs. arbejdsløshedsdagpenge eller aktiveringsydelse, eller hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik. Det drejer sig om kontant- eller starthjælp, revalideringsydelse og ledighedsydelse.

Udlændinge, der har en varig betydelig nedsat arbejdsevne og derfor er ansat i fleksjob, er ikke omfattet af målgruppen, idet disse udlændinge netop ved at arbejde udnytter deres arbejdsmuligheder. Men mister en udlænding sit fleksjob og skal have ledighedsydelse, skal pågældende være omfattet af en integrationskontrakt.

Når der ydes hjælp skal kommunen - eller staten hvor der er tale om en person, der modtager arbejdsløshedsdagpenge eller aktiveringsydelse – udfylde den beskæftigelsesrettede indsats i integrationskontrakten efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Fra 1. januar 2007, når kommunalreformen er trådt i kraft, udfyldes kontrakten i jobcentret af henholdsvis kommunen eller staten. I nærværende forslag skal henvisning til staten derfor forstås som den statslige arbejdsformidling og efter den 1. januar 2007 staten i jobcentret.

Integrationskontrakten skal udfyldes som led i det individuelle kontaktforløb efter de gældende regler i kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og efter reglerne i kapitel 9 om udarbejdelse af jobplaner. Kontrakten skal indeholde en beskrivelse af, hvordan den enkelte kan få varig beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked. Indsatsen skal fastlægges med udgangspunkt i den enkeltes forudsætninger og ønsker samt arbejdsmarkedets behov og skal beskrive de aktiviteter og tilbud, som iværksættes. Integrationskontrakten, der gælder indtil udlændingen opnår tidsubegrænset opholdstilladelse, skal udformes i samarbejde med udlændingen. Hvis der ikke kan opnås enighed om udformningen, fastlægges aktiviteter og tilbud af den ansvarlige myndighed. Jobplanen bliver på den måde en integreret del af integrationskontrakten.

Kontrakten skal oplyse om udlændingens rettigheder og pligter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om en aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Endelig skal kontrakten beskrive de sanktioner, som udlændingen vil blive mødt af, hvis pågældende udebliver eller afviser en eller flere af de aktiviteter, der er fastlagt i kontrakten.

Der er tale om én kontrakt, som følger den enkelte, indtil pågældende opnår tidsubegrænset opholdstilladelse. Integrationskontrakten vil på den måde give en komplet historik over udlændingens ophold og deltagelse i aktiviteter og tilbud i Danmark.

[Arbejdsmarkedsmyndighederne skal kunne identificere de personer, der skal have udarbejdet en kontrakt. Til brug herfor forudsættes det, at Integrationsministeriet stiller oplysninger om udlændinges opholdsgrundlag til rådighed for arbejdsmarkedsmyndighederne, således at disse kan overføres direkte til arbejdsmarkedsmyndighedernes IT-system, Arbejdsmarkedsportalen.]

Kommunen eller staten får pligt til at udarbejde en status over udlændingens deltagelse i de fastlagte beskæftigelsesrettede aktiviteter, når Udlændingestyrelsen anmoder herom til brug for styrelsens vurdering af, om der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Ad 3. "Ny chance for alle" – et landsdækkende initiativ [§ 1, nr. 6]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 4.2 og 7.1), at der skal igangsættes en 2-årig landsdækkende indsats "Ny chance for alle", hvor alle kontant- og starthjælpsmodtagere skal have deres sag gennemgået af kommunen, hvis de ikke har modtaget et aktivt tilbud om fx job med løntilskud, uddannelse eller revalidering det seneste år. Andre aktører og virksomheder skal inddrages, hvor de har særlige kompetencer til at få personer i job. I samarbejde med arbejdsmarkedets parter vil der blive udviklet jobforløb rettet mod særlige grupper af kontanthjælpsmodtagere, som for eksempel personer med ringe dansk kundskaber eller personer med meget begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet. De målrettede jobforløb er klar til brug i den landsdækkende indsats "Ny chance for alle", der går i gang 1. juli 2006.

Alt for mange personer har modtaget kontant- og starthjælp i længere perioder uden at have deltaget i et aktivt tilbud. Indvandrere og efterkommere af indvandrere udgør en væsentlig andel.

Nye undersøgelser viser, at aktivering af kontanthjælpsmodtagere med andre problemer end ledighed har positive effekter på omtrent samme niveau som for kontanthjælpsmodtagere alene med ledighed som problem og dagpengemodtagere. En mere aktiv indsats fra kommunernes side er derfor afgørende for, at denne gruppe af kontant- og starthjælpsmodtagere opnår fodfæste på arbejdsmarkedet.

Derfor foreslås et landsdækkende initiativ - "Ny chance for alle". Initiativet indebærer, at kontant- og starthjælpsmodtagere, som gennem en længere periode har modtaget passiv offentlig forsørgelse uden at have deltaget i aktive tilbud skal have deres sag gennemgået af kommunen.

Som et led i kommunernes gennemgang af den enkelte sag, skal hver kontant- og starthjælpsmodtager have en ny eller revideret jobplan, der beskriver personens beskæftigelsesmål, og fastlægger den indsats, der skal til for at få personen i job. Når den ansvarlige myndighed har gennemgået den konkrete sag, skal myndigheden bistå personen med at finde beskæftigelse eller give et jobrettet aktiveringstilbud, herunder tilbud om revalidering, så personen hurtigst muligt får en tilknytning til det ordinære arbejdsmarked.

De redskaber, der vil blive anvendt i forbindelse med "Ny chance for alle", er de eksisterende redskaber, nemlig vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud.

For nogle kontant- og starthjælpsmodtagere med betydelige problemer ud over ledighed følger det af gældende regler, at jobplanen kan indeholde aktiviteter, som forbedrer personens fysiske, psykiske og sociale situation.

Den ansvarlige myndighed kan inddrage andre aktører og virksomheder, hvor de har særlige kompetencer til at få personer i job.

Der er afsat 580 mio. kr. til indsatsen, der skal løbe fra 1. juli 2006 til 30. juni 2008. Der vil løbende blive fulgt op på resultaterne af indsatsen, og initiativet vil blive evalueret efterfølgende.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om gentagen aktivering – jf. nedenfor ad punkt 4 - og udviklingen af målrettede jobforløb. Der vil i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og KL blive udviklet særlige jobforløb rettet mod grupper af personer, der har særlige behov – fx personer med ringe danskundskaber eller personer med en meget begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet. De målrettede jobforløb vil blive udviklet, så de er klar til brug i den landsdækkende indsats ”Ny chance til alle”, der går i gang 1. juli 2006.

Der er ikke tale om en udvikling af nye redskaber, men om at kombinere eksisterende redskaber, og om at udvikle og formidle best practice mv.

De målrettede jobforløb vil blive fulgt under den landsdækkende indsats ’Ny chance for alle’. Erfaringerne herfra vil blive benyttet til at fastsætte regler for en beskæftigelsesrettet indsats for personer, der har svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet, jf. forslagens § 1, nr. 6. På baggrund af en afsluttende evaluering vil der blive taget stilling til den fortsatte anvendelse af jobforløbene.

Ad 4. Ret og pligt til gentagen aktivering for kontant- og starthjælpsmodtagere over 30 år med andre problemer end ledighed [§ 1, nr. 4]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 7.2), at alle kontant- og starthjælpsmodtagere løbende skal have aktive tilbud. Derfor får kontant- og starthjælpsmodtagere over 30 år med andre problemer end ledighed ret og pligt til gentagende aktivering. Når en person har afsluttet det første tilbud, har personen ret og pligt til at begynde et nyt tilbud, hver gang han eller hun har modtaget passiv kontant- eller starthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder.

Andre aktører og virksomheder skal inddrages, hvis de har særlige kompetencer til at få personer i job. Forslaget træder i kraft i umiddelbar forlængelse af den landsdækkende indsats ”Ny chance for alle”, det vil sige den 1. juli 2008.

Personer under 30 år har efter de gældende regler ret og pligt til gentagen aktivering, hver gang de har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 6 måneder.

Personer, som er fyldt 30 år, har kun ret og pligt til gentagen aktivering, hvis de alene har ledighed som problem.

For at sikre, at alle har ret til gentagen aktivering, foreslås det, at også kontant- og starthjælpsmodtagere over 30 år med andre problemer end ledighed får ret og pligt til gentagen aktivering, således at de skal have tilbud, hver gang de i en sammenhængende periode på 12

måneder har modtaget kontant- eller starthjælp. Andre aktører og virksomheder kan inddrages, hvor de har særlige kompetencer til at få personer i job.

Forslaget er også et led i den styrkede integrationsindsats, idet gruppen omfatter mange flygtninge/indvandrere.

Det foreslås, at ordningen træder i kraft den 1. juli 2008. Målgruppen vil indtil da blive sikret en aktiv indsats gennem ”Ny chance for alle”, idet alle personer, der modtager kontanthjælp eller starthjælp, skal have deres sag gennemgået af kommunen, hvis de ikke det seneste år har modtaget et aktivt tilbud om fx job med løntilskud, uddannelse eller revalidering.

Udviklingen af målrettede jobforløb – jf. ovenfor ad punkt 3 - vil understøtte, at kommunerne kan tilrettelægge indsatsen, så tilbudene bliver jobrettede mod det ordinære arbejdsmarked, og dér hvor der er brug for arbejdskraft.

Ad 5. Særlige regler for en beskæftigelsesrettet indsats for personer, der har særligt svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet [§ 1, nr. 5]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 3.13), der også skal stilles krav til udlændinge, der har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark, og udlændinge, som ikke har været omfattet af introduktionsprogrammet. Det skal have konsekvenser for den enkelte ikke at leve op til disse krav. Ingen skal passivt modtage ydelser uden at yde noget til gengæld. Det skal sikres, at kommunerne og staten forstærker indsatsen for personer, der ikke er blevet integreret på arbejdsmarkedet.

Der stilles derfor forslag om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om retningslinier for en indsats i forhold til personer, hvor den manglende tilknytning fx vurderes at skyldes manglende dansk kundskaber, problemer med manglende sociale kompetencer eller manglende indsigt i arbejdspladskultur og kravene på arbejdsmarkedet.

Da krav om forventninger til udlændinge skal være de samme som de krav og forventninger, der stilles til andre borgere i Danmark, foreslås det, at indsatsen omfatter alle personer på kontanthjælp, starthjælp, aktiveringsydelse og arbejdsledighedsdagpenge, der har særligt svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet.

I forlængelse af at der fastsættes regler for ”Ny chance for alle”, vil der blive fastsat regler i forhold til personer, der ikke er blevet integreret på arbejdsmarkedet.

Ad 6. Bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget [§ 2, nr. 7-11]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 4.4), at for ægtepar, hvor begge er på kontanthjælp, gælder det, at en ægtefælle, der ikke inden for de seneste to år har haft sammenlagt minimum 300 timers ordinært arbejde, bliver betragtet som reelt hjemmegående. Det betyder, at kontanthjælpen til den pågældende person falder bort. Perioder med barsel og dokumenteret sygdom bliver ikke medregnet i de to år, men forlænger beregningsperioden. Personer, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de ikke kan opnå ordinær beskæftigelse, er ikke omfattet af reglen om bortfald af kontanthjælpen.

Forud for rådighedsvurderingen efter reglerne om minimum 300 timers beskæftigelse skal kommunerne - på grundlag af retningslinier udstedt af beskæftigelsesministeren - i god tid sende et

varslingsbrev til de ægtepar, der står for at blive omfattet af ordningen, ligesom brevet skal følges op under den næstfølgende kontaktsamtale. Kommunen skal både i varslingsbrevet og ved kontaktsamtalen orientere ægteparret om mulighederne for at søge arbejde – herunder Hotjobs – yde praktisk vejledning med søgning samt orientere om konsekvenserne for den ægtefælle, der ikke inden for de seneste to år har haft sammenlagt minimum 300 timers ordinært arbejde.

Den ægtefælle, hvis kontanthjælp er faldet bort, kan igen få kontanthjælp, når han eller hun kan dokumentere sammenlagt minimum 300 timers ordinært arbejde inden for de seneste to år. Alle minimum 300 timer skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen faldt bort. Så snart han eller hun igen modtager kontanthjælp, træder de almindelige regler om rådighed og sanktioner i kraft.

De gældende regler om ægtefællers rådighed og ægtefællertillæg

Som hovedregel skal begge ægtefæller stå til rådighed, for at et ægtepar kan modtage kontanthjælp. Ægtefæller har i Danmark gensidig forsørgelsespligt, hvilket indebærer, at de begge skal udnytte deres muligheder for at få arbejde og bidrage til familiens forsørgelse.

Siden 1994 har det været muligt, at et ægtepar, hvor den ene er reelt hjemmegående, kan vælge, at den hjemmegående ikke udnytter sine arbejdsmuligheder og derved ikke er til rådighed. I disse tilfælde falder kontanthjælpen til den hjemmegående ægtefælle væk, og i stedet udbetales et tillæg til kontanthjælpen til den anden ægtefælle. Der er tale om en frivillig ordning, der ophører, når den hjemmegående ægtefælle tilkendegiver, at vedkommende igen ønsker at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Bl.a. på baggrund af et ønske fra kommunerne om en udvidelse af mulighederne for at benytte reglerne om ægtefællertillæg til ægtefæller, der ikke udnytter deres arbejdsmuligheder, blev undtagelsen i 2003 udvidet som led i udmøntningen af FiA-aftalen (lov nr. 147 af 10. juni 2003). Udvidelsen indebar, at kommunen - efter et konkret skøn - kan vurdere, at en ægtefælle er reelt hjemmegående med den virkning, at kontanthjælpen til den pågældende falder bort og erstattes af et tillæg til den anden ægtefælles hjælp.

De nuværende regler om ægtefællertillæg i situationer, hvor én ægtefælle reelt ikke er til rådighed, udnyttes kun i meget begrænset omfang. Tillægget udgør 2.668 kr. (2005-pl).

Forslag til fremtidig ordning

Med aftalen om "En ny chance til alle" sættes der streg under, at princippet om "noget for noget" også gælder for ledige ægtepar på kontanthjælp. Hvis ledige ægtepar, der modtager kontanthjælp efter aktivlovens § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3 (de høje satser), skal bevare retten til hjælp i længere tid, må det kræves, at de begge reelt er til rådighed.

Hovedreglen om, at det er en betingelse for, at et ægtepar kan få hjælp, at begge udnytter deres arbejdsmuligheder, vil fortsat være gældende. Det vil bl.a. sige, at hvis en ægtefælle uden rimelig grund afviser et tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, ophører hjælpen til begge ægtefæller, så længe muligheden for at benytte tilbuddet består.

For at fremme det økonomiske incitament for ægtefæller, der begge modtager kontanthjælp på de høje satser, til at søge ordinær beskæftigelse og bringe sig ud af offentlig forsørgelse, foreslås det, at den gældende regel om, at kommunerne ud fra et konkret skøn kan vurdere, at den ene ægtefælle er

reelt hjemmegående, erstattes af objektive kriterier for vurderingen af, om en ægtefælle er reelt hjemmegående. Samtidig foreslås det, at tillægget til den anden ægtefælles hjælp bortfalder.

Det foreslås således, at der indføres en ny regel, hvorefter en ægtefælle i et ægtepar, der er berettiget til hjælp efter aktivlovens § 11, og som modtager hjælp på de høje satser, betragtes som reelt hjemmegående, når parret har modtaget hjælp i to år eller mere, og den pågældende ægtefælle ikke har haft mindst 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste to år. Det betyder, at den pågældende ikke længere anses for at være til rådighed. Kontanthjælpen til den pågældende falder bort, og der beregnes alene hjælp til den anden ægtefælle. Det er for denne gruppe af ægtepar, at de økonomiske incitamentter til at bringe sig ud af offentlig forsørgelse er meget små.

Parret har modtaget hjælp i to år

Det foreslås, at de to år regnes fra det tidspunkt, hvor ægteparret første gang har fået hjælp, herunder supplerende hjælp. Perioder med hjælp, før ægteparret blev gift, tæller ikke med. Toårsperioden afbrydes, hvis ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter aktivlovens § 11 i en sammenhængende periode på to år.

Ved opgørelsen medregnes perioder, hvor parret har modtaget starthjælp eller kontanthjælp på de lave satser, herunder ungesats, eller hvor ægtefællerne har været i løntilskudsjob, men kun par, der på opgørelsestidspunktet modtager kontanthjælp på de høje satser, omfattes af den nye regel.

300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste to år

Kravet om 300 timers ordinært arbejde inden for de seneste to år opgøres individuelt for hver ægtefælle, og kan sammenstykkes af flere beskæftigelsesperioder.

Der skal være tale om sædvanligt, lønnet arbejde, og det er forudsat, at kommunerne ved vurderingen anvender samme udgangspunkt som anvendes indenfor arbejdsløshedsforsikringens område, dvs. opgørelsen baseres på ”opgjorte løntimer i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomster eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og arbejdsvilkår”. Hvis der er tale om arbejde uden fastsat arbejdstid, omregnes indtægten til timer ved brug af en omregningssats.

Selvstændig virksomhed kan medregnes i de 300 timer, hvis det dokumenteres, at virksomheden har haft et omfang, der svarer til lønarbejde i mindst 20 timer pr. uge, og den pågældende ægtefælle ikke har modtaget hjælp efter aktivlovens § 11, mens virksomheden er drevet. Der henvises til de specielle bemærkninger.

Perioder, hvor en ægtefælle ikke har haft reel mulighed for at udnytte sine arbejdsmuligheder på grund af sygdom, graviditet og barsel m.v., forlænger toårsperioden. Det samme gælder perioder, hvor en ægtefælles arbejdsevne har været så begrænset, at den pågældende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Der forudsættes her anvendt samme afgrænsning som ved undtagelsesbestemmelsen i forslaget til § 13, stk. 9, jf. nedenfor om den personkreds, der ikke vil blive omfattet af den nye regel.

Hvis ingen af ægtefællerne opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 2 år, udbetales der fortsat hjælp til den af ægtefællerne, der er tættest på arbejdsmarkedet. Kommunen skal vurdere, hvilken af ægtefællerne, der er tættest på arbejdsmarkedet, og som fortsat skal have udbetalt hjælp.

Den ægtefælle, der betragtes som reelt hjemmegående, og hvis kontanthjælp er bortfaldet, har ikke pligt til at være til rådighed/udnytte sine arbejdsmuligheder.

Den ægtefælle, der fortsat modtager kontanthjælp, er undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler, og hjælpen til den pågældende er undergivet de almindelige regler om afhængighed af egen og ægtefælles formue samt fradrag for ansøgerens og ægtefællens indtægter.

Ægteparret kan – som efter de nugældende regler – ikke modtage særlig støtte efter aktivlovens § 34 til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde. Derimod kan der i særlige tilfælde ydes hjælp til enkeltudgifter efter aktivlovens kapitel 10. Endvidere vil parret typisk blive berettiget til (en højere) boligstøtte, jf. bemærkningerne til de økonomiske konsekvenser af forslaget.

Varsling, rådgivning og vejledning

Med henblik på at sikre borgernes retsstilling foreslås det, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om kommunens pligt til i god tid at sende varslingsbrev, vejlede om jobsøgning m.v. til ægtepar, der kan blive omfattet af den nye regel om bortfald af hjælpen. Der henvises til de specielle bemærkninger.

Generhvervelse af retten til hjælp

Den ægtefælle, hvis kontanthjælp er faldet bort, kan efter forslaget igen få ret til kontanthjælp, når den pågældende har haft mindst 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for to år. De 300 timers arbejde skal alle ligge efter det tidspunkt, hvor kontanthjælpen faldt bort.

Personkreds, der ikke vil blive omfattet af den nye regel

Kontanthjælpsmodtagere, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er efter forslaget ikke omfattet af kravet om 300 timers arbejde.

Kommunerne skal løbende vurdere en ledig kontanthjælpsmodtagers beskæftigelsespotentiale, dvs. hvor tæt på arbejdsmarkedet, den pågældende er, jf. reglerne om visitation og det individuelle kontaktførløb. På baggrund af vurderingen placeres den ledige i én af 5 matchkategorier.

Det er forudsat, at den nye regel om bortfald af kontanthjælpen ikke skal gælde for en ægtefælle, der ved kommunens helhedsvurdering af beskæftigelsespotentialet placeres i matchkategori 5, dvs. der har så omfattende begrænsninger i kompetencer og ressourcer, at den pågældende aktuelt ikke har nogen arbejdsevne, der kan anvendes i jobfunktioner på det ordinære arbejdsmarked.

Endvidere er det forudsat, at personer, hvor kommunen har påbegyndt en vurdering af de pågældendes arbejdsevne med henblik på visitation til revalidering, fleksjob eller evt. førtidspension, personer under forrevalidering, samt personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager kontanthjælp i venteperioden, indtil kommunen har skaffet dem et fleksjob, ikke omfattes af den nye regel.

Den frivillige ordning

Den gældende frivillige ordning, hvor en hjemmegående ægtefælle allerede fra det tidspunkt, hvor parret første gang søger om hjælp, kan vælge ikke at være til rådighed, foreslås videreført, dog således at muligheden for at udbetale tillæg til kontanthjælpen til den anden ægtefælle ophører, og således at retten til hjælp fremover kun generhverves, når den hjemmegående ægtefælle har haft

mindst 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste to år, og alle 300 timer ligger efter det tidspunkt, hvor hjælpen til den pågældende ophørte.

Ikrafttræden og overgangsregler

Det foreslås, at lovændringen træder i kraft den 1. marts 2006, dog således at der for perioden 1. marts 2006 og frem til 29. februar 2008 gælder følgende overgangsordning:

- Kommunen kan tidligst pr. 1. marts 2007 lade kontanthjælpen til en ægtefælle bortfalde.
- I perioden fra 1. marts 2007 til den 29. februar 2008 bortfalder hjælpen, hvis en ægtefælle ikke har haft 150 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for det seneste år.
- En ægtefælle, hvis kontanthjælp pr. 1. marts 2007 eller senere bortfalder efter de nye regler, får igen ret til almindelig kontanthjælp, når den pågældende kan dokumentere 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for to år. Alle 300 timer skal ligge efter det tidspunkt, hvor kontanthjælpen bortfaldt.

Kravet til ægtefæller om, at de hver skal have haft 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste to år, får fuld virkning fra den 1. marts 2008. Det gælder både ved vurderingen af, om hjælpen til en ægtefælle skal bortfalde, og ved vurderingen af, om en ægtefælle igen har ret til almindelig kontanthjælp.

For de ægtepar, der pr. 1. marts 2006 modtager ægtefællertillæg efter de nugældende regler, foreslås, at de bevarer retten til det eksisterende tillæg frem til 29. februar 2008. Herefter omfattes de af de almindelige regler, dvs. tillægget falder væk. Hvis begge ægtefæller pr. 1. marts 2008 opfylder kravet om 300 timers arbejde inden for de seneste 2 år, beregnes der fuld hjælp til parret.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger.

Ad 7. Styrket opfølgning over for kontant- og starthjælpsmodtagere, der melder sig syge [§ 2, nr. 1-4, 12-15 og 18]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 4.5), at kravene til kommunernes opfølgning over for sygemeldte skal præciseres. Kommunerne skal følge regelmæssigt op og udarbejde en plan for afklaring, behandling m.m., så kontanthjælpsmodtagere, der melder sig syge, får den hjælp og den opfølgning, de har brug for. Det skal gøres klart, at det er en betingelse for at modtage kontanthjælp, at den sygemeldte deltager aktivt i forløbet med afklaring og behandling. Alle sygemeldte kontanthjælpsmodtagere skal kunne få trukket 1/3 af deres kontanthjælp, hvis de ikke deltager aktivt i opfølgningen. Det skal sikres, at kommunerne lever op til kravene om systematisk opfølgning, og at det har konsekvenser for kommunernes refusion fra staten, hvis kommunerne ikke administrerer reglerne korrekt.

Efter de gældende regler er der ikke i dag et egentligt krav om, at kommunen for kontant- og starthjælpsmodtagere skal foretage sygeopfølgning og udarbejde sygeopfølgningsplaner. I en række kommuner er der dog udarbejdet overordnede retningslinier for, hvordan man håndterer sygefravær hos personer, der modtager kontant- eller starthjælp.

Det foreslås som led i forligsaftalen, at der sker en styrket sygeopfølgning, skærpet rådighedsvurdering, øgede sanktioner og ændrede refusionsregler for at styrke sygeopfølgningen.

Styrket sygeopfølgning

Det foreslås, at kommunen for sygemeldte kontant- og starthjælpsmodtagere får pligt til at vurdere, om der er behov for at udarbejde en plan for sygdomsafklaring, behandling, optræning m.v. med henblik på, at den sygemeldte kan opnå eller generhverve sin arbejdsevne og opnå tilknytning til arbejdsmarkedet. Kommunen skal løbende foretage denne vurdering og udarbejde en plan, hvis den vurderer, at der er behov herfor. Pligten indtræder umiddelbart efter, at kommunen bliver bekendt med, at den pågældende er syg.

Det foreslås tillige, at kommunen ud over den gældende pligt til at vurdere rådigheden også får pligt til at vurdere rådigheden, hvis personer, der modtager hjælp, undlader at give meddelelse til kommunen om sygdom i tilfælde af, at de er indkaldt til samtale eller i tilfælde, hvor den pågældende skal deltage i aktiviteter som led i sygeopfølgningen.

Sanktioner

Det foreslås, at undladelse af at melde sygdom i de tilfælde, hvor personer er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale, eller hvor den pågældende skal deltage i aktiviteter som led i sygeopfølgningen, kan sanktioneres med nedsættelse af hjælpen med 1/3 i en periode.

Det foreslås, at reglerne om nedsættelse svarer til de gældende regler om 1/3 nedsættelse af hjælpen hos de, der kun har ledighed som problem.

De gældende regler om sanktioner gælder sideløbende med forslagets nye sanktion.

Refusion

Det foreslås, at der ikke ydes refusion til kommunen, hvis den ikke foretager en vurdering af behovet for en plan for sygeopfølgning, udarbejder en plan, eller foretager opfølgning efter planen efter lovforslagets § 2, nr. 1, for personer, der modtager kontant- eller starthjælp. Det er en forudsætning, at den manglende vurdering og opfølgning kan tilregnes kommunen.

Kommunen skal kunne dokumentere, at den har foretaget en vurdering af behovet for en sygeopfølgningsplan og fulgt op på en eventuel plan.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om bl.a. konsekvenserne af kommunens manglende vurdering af behovet for en sygeopfølgningsplan.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Ad 8. Ændrede refusionssatser for udgifter til kontanthjælp m.v. [§ 1, nr. 7 og 8, og § 2, nr. 17 og 19]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 7.6), at kommunerne skal belønnes for en aktiv indsats. Derfor bliver refusionssatserne for forsørgelsesudgifter ændret, så udgifter i aktive perioder – kontanthjælp og starthjælp under aktivering, revalideringsydelse og løntilskud under løntilskudsjob – refunderes med 65 pct., og udgifter i passive perioder refunderes med 35 pct. I dag er refusionssatsen som hovedregel 50 pct. både i aktive og passive perioder. Denne del af lovforslaget træder i kraft den 1. juli 2006. Der vil blive fulgt op på, om de ændrede refusionssatser i tilstrækkelig grad understøtter en aktiv kvalificeret indsats i kommunerne.

Der skal gøres en ekstraordinær indsats for, at alle, der har stået uden for arbejdsmarkedet i længere tid, kommer i beskæftigelse. Alt for mange kontant- og starthjælpsmodtagere, herunder indvandrere, går i lang tid passivt på offentlig forsørgelse uden at deltage i aktivering. Nye undersøgelser viser, at aktivering i vidt omfang har lige så stor effekt for kontanthjælpsmodtagere med andre problemer end ledighed, som for alle andre.

En mere aktiv indsats fra kommunerne er afgørende for, at flere kontant- og starthjælpsmodtagere kommer ud på arbejdsmarkedet, og dermed for en bedre integration af indvandrere. I dag er der stor forskel på, hvor gode kommunerne er til at få indvandrere og deres efterkommere i arbejde. Hvis alle kommuner fremover gør som de bedste kommuner, er integrationen godt på vej. Derfor skal gode kommuner belønnes, mens andre kommuner skal have stærkere incitament til at gå i de gode kommuners fodspor.

Der stilles derfor forslag om, at refusionssatserne for forsørgelsesudgifter efter lov om aktiv socialpolitik ændres, så udgifter i aktive perioder - kontanthjælp, starthjælp og revalideringsydelse – refunderes med 65 pct., og udgifter i passive perioder refunderes med 35 pct. I dag er refusionssatsen som hovedregel 50 pct.

Herudover foreslås det, at refusionssatserne for løntilskud under løntilskudsjob efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ændres til 65 pct. for kontant- og starthjælpsmodtagere. I dag er refusionssatsen 50 pct. I forlængelse heraf foreslås det, at refusionssatsen for løntilskud til personer med handicap, herunder tilskud til hjælpemidler mv., ændres fra de nuværende 50 pct. til 65. pct.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslagene om en landsdækkende indsats "Ny chance til alle" og om ret og pligt til gentagen aktivering til personer over 30 år med andre problemer end ledighed.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Integrationsaftalen 'En ny chance til alle' indeholder en række elementer med økonomisk administrative konsekvenser for det offentlige:

1. Pligt til uddannelse for unge kontant- og starthjælpsmodtagere under 25 år, der alene har ledighed som problem, og som ikke har forsørgerpligt overfor hjemmeboende børn

Forslaget indgår som en del af opfyldelsen af regeringens 2010-plan om videreudvikling af velfærdssamfundet, hvor en af målsætningerne er, at unge skal hurtigere igennem uddannelsessystemet. De samfundsøkonomiske konsekvenser af forslaget er positive og vil bidrage til, at 2010-målsætningen om at øge arbejdsudbuddet og beskæftigelsen kan opfyldes.

Lovforslaget sigter mod at få en gruppe unge til at tage en ordinær uddannelse i stedet for at forblive på kontanthjælp eller starthjælp i længere tid. Det sker ved at kommunerne får hjemmel til at pålægge de unge at påbegynde en uddannelse.

Forslaget vil betyde mindreudgifter til kontant- og starthjælp og mindreudgifter til driftsudgifter til aktivering af målgruppen. Der vil blive merudgifter til SU og merudgifter til drift af uddannelser på Undervisningsministeriets og Videnskabsministeriets område.

Der er en vis usikkerhed forbundet med at skønne over, hvor mange personer som vil blive berørt af lovforslaget. De direkte økonomiske konsekvenser af forslaget i form af stop for eller tilbagebetaling af hjælpen eller hurtig aktivering forventes at blive ubetydelige.

Det er forudsat, at forslaget fuldt ud indfaset vil give et årligt meroptag på de relevante uddannelsesområder og at de, der i forvejen ville have taget en uddannelse, fremrykker deres uddannelse. Forslaget vil derfor give en forøgelse af uddannelsesaktiviteten og besparelser på kontanthjælp og aktivering.

De samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget skønnes at være følgende:

Tabel. Økonomiske konsekvenser af forslaget

	2006	2007	2008	2009
Undervisningsministeriet og Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling	46	76	71	60
Beskæftigelsesministeriet	-38,4	-61	-51,1	-51,1
I alt	7,6	15	19,9	8,9

Lovforslaget skønnes at medføre offentlige merudgifter på 7,6 mio. kr. i 2006.

I oversigten over de økonomiske konsekvenser er kun medregnet de direkte påvirkninger af de offentlige budgetter. Herudover kommer en betydelig samfundsøkonomisk gevinst som følge af, at flere unge kommer i arbejde og dermed bidrager til en højere produktion, flere indtægter osv. Disse positive effekter indgår som en del af gennemførelsen af 2010-handlingsplanen.

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommunale udgifter	-18,4	-28,6	-23,6	-23,6
Statslige udgifter	26	43,6	43,5	32,5

Udgifter i alt	7,6	15	19,9	8,9
-----------------------	------------	-----------	-------------	------------

Lovforslaget skal forhandles med de kommunale parter.

2. Alle udlændinge, der er eller har været omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, og som skal have hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., skal have deres beskæftigelsesrettede indsats fastlagt i integrationskontrakten

Det foreslås i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af integrationsloven, at den 3-årige individuelle kontrakt erstattes af en integrationskontrakt, som skal gælde indtil udlændingen opnår tidsubegrænset opholdstilladelse, dvs. også for perioden efter introduktionsprogrammets ophør.

Forslaget om, at udlændinge skal have en integrationskontrakt, omfatter alle de udlændinge, som er eller har været omfattet af introduktionsprogrammet, og som ikke har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse. Udlændinge som tidligere har været omfattet af integrationsloven vil skulle have en integrationskontrakt efter integrationsloven, hvis de modtager hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik eller arbejdsløshedsdagpenge eller aktiveringsydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.m.

Beskæftigelsesministeriet vurderer, at lovforslaget medfører en begrænset administrativ merbelastning, der giver anledning til en DUT-kompensation.

Tablet: Økonomiske konsekvenser som følge af integrationskontrakter m.m.

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommunale udgifter	1	0	0	0
Statslige udgifter	0	0	0	0
Merudgifter i alt	1	0	0	0

Forslaget om, at kommunerne på begæring skal udarbejde en status til brug for Udlændingestyrelsens behandling af ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse forventes at give kommunerne ubetydelige årlige administrative merudgifter.

Forslaget skal forhandles med de kommunale parter.

3. "Ny chance for alle" – Kontant- og starthjælpsmodtagere med længerevarende passiv offentlig forsørgelse bag sig uden deltagelse i aktive tilbud skal have deres sag grundigt gennemgået og sikres en aktiv indsats

Den landsdækkende indsats 'Ny chance for alle' gennemføres i perioden fra 1. juli 2006 til den 30. juni 2008, hvor personer på kontant- eller starthjælp skal have deres sag gennemgået af kommunen med henblik på formidling til arbejde eller et aktiveringstilbud.

Beskæftigelsesministeren vil i en kommende bekendtgørelse fastsætte nærmere regler med retningslinier for gennemførelsen og udmøntningen af indsatsen.

Der vil være udgifter i forbindelse med den kommunale sagsbehandling af de relevante sager samt udgifter til aktivering, som gennemgangen måtte give anledning til.

Indenfor den økonomiske ramme reserveres 5 mio. kr. til udvikling og evaluering af særligt målrettede jobforløb. Herudover afsættes 10 mio. kr. til resultatløn til kommunale sagsbehandlere mhp. at understøtte udmøntningen af indsatsen i kommunerne.

Endelig reserveres 10 mio. kr. til gennemførelsen af kampagnen "Plads til alle". Kampagnen skal øge opmærksomheden omkring indvandreres ressourcer og derigennem skabe plads til indvandrere på det private arbejdsmarked.

Kommunerne kompenseres ikke for sagsgennemgangen i henhold til sædvanlige DUT-principper, idet kommunerne allerede er kompenseret for de administrative merudgifter i forbindelse med udmøntningen af det politiske forlig om "Flere i arbejde", jf. §10 i Lovbekendtgørelse af lov om aktiv socialpolitik af 13/8 2003 om kontaktfølgningen og kommunernes løbende sagsopfølgning hver 3. måned. Kommunerne kompenseres heller ikke i henhold til sædvanlige DUT-principper ved forhøjelse af bloktilskuddet i forbindelse med dækning af øgede udgifter til aktivering som følge af sagsgennemgangen. Midlerne forudsættes fordelt til kommunerne via en tilskudsordning. Kommunerne modtager en relativ andel af det afsatte rammebeløb baseret på kommunens andel af målgruppen til supplerende dækning af kommunernes driftsudgifter til aktivering.

For at fastholde et positivt incitament i kommunernes indsats over for målgruppen indregner kommunerne tilskuddet som en indtægt i de kommunale nettodriftsudgifter til kommunal aktivering. Herved sikres, at tilskuddet ikke påvirker kommunernes mulighed for fortsat at få refusion inden for det gældende rådighedsbeløb.

Tabel: Økonomiske konsekvenser som følge af 'Ny chance for alle'

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommunale udgifter	0	0	0	0
Statslige udgifter	67	300	129	0
Merudgifter i alt	67	300	129	0

Staten yder tilskud til afholdelse af udgifter i kommunerne.

Beskæftigelsesministeriet vil i løbet af efteråret 2005 med de kommunale parter drøfte de økonomiske konsekvenser og fastsættelse af de nærmere retningslinier for indsatsen.

4. Ret og pligt til gentagen aktivering for modtagere af kontanthjælp og starthjælp, der er over 30 år og har andre problemer end ledighed

Forslaget indebærer, at kontant- og starthjælpsmodtagere over 30 år med andre problemer end ledighed får ret og pligt til gentagen aktivering. Når en person har afsluttet det første aktiveringstilbud, får han eller hun ret og pligt til et nyt tilbud efter 12 sammenhængende måneder på passiv forsørgelse. Forslaget træder i kraft 1. juli 2008.

Forslaget vil betyde ændringer i forhold til de hidtidige regler, da kommunen ikke hidtil har haft pligt til at tilbyde mere end ét aktiveringstilbud til personer over 30 år og med andre problemer end ledighed.

Forslaget skønnes at medføre merudgifter for kommunerne til drift af aktiveringstilbud på 171 mio. kr. årligt.

Da forslaget træder i kraft pr. 1. juli 2008 og umiddelbart efter afslutningen på den midlertidige indsats 'Ny chance for alle', forudsættes 20 procents helårseffekt i 2008.

De kommunale udgifter er omfattet af budgetgarantien.

Tablet: Økonomiske konsekvenser som følge af gentagen aktivering

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommuner	0	0	17,0	85,5
Staten	0	0	17,0	85,5
Udgifter i alt	0	0	34,0	171,0

Forslaget skal forhandles med de kommunale parter.

5. Særlige regler for en beskæftigelsesrettet indsats for personer, der har særlig svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet

Beskæftigelsesministeren bemyndiges i § 96a til at fastsætte nærmere retningslinier om en særlig beskæftigelsesrettet indsats for personer som har særligt svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet. De hermed forbundne udgifter vil blive indprioriteret inden for de givne aktivitetsbevillinger på finansloven. Eventuelle kommunaløkonomiske konsekvenser vil efter sædvanlig praksis blive taget op til forhandling med de kommunale parter forud for den konkrete udmøntning af bestemmelsen.

6. Bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget

Forslaget skønnes med stor usikkerhed at give en offentlig årlig mindreudgift på 42 mio. kr. i 2006 og 195 mio. kr. i 2009 og frem. Den samlede mindreudgift fremkommer dels ved en mindreudgift til kontanthjælp og dels ved en merudgift til boligstøtte. Usikkerheden er stor, da lovforslaget må forventes at give anledning til en ændret adfærd, som er vanskelig at forudsige.

Mindreudgifter

Ca. 6.000 helårsægtepar på langvarig kontanthjælp skønnes at miste kontanthjælpen, hvis de ikke opfylder kravet om 300 timers arbejde i løbet af 2 år (150 timer i løbet af 1 år i 2007). Hvor mange, der i fremtiden vil optjene ret til at bevare kontanthjælpen, er ifølge sagens natur ukendt. Det er i beregningerne skønnet, at det gælder for 80 pct. af de 6.000 ægtepar, mens 20 pct. vil miste den ene ægtefælles kontanthjælp. Ca. 1.200 ægtepar skønnes herefter at miste ca. 133.000 kr. i kontanthjælp på årsbasis fra og med 2007. Herudover skønnes der fra og med 2006 at skulle udbetales ca. 16.000 kr. mindre i kontanthjælp på årsbasis til ca. 4.800 ægtepar, fordi de har fået et lønnet arbejde, så de optjener ret til kontanthjælp.

Afskaffelse af ægtefællertilægget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser af betydning, da ganske få har været berørt af ordningen.

Kommunerne finansierer fra 2006, jf. forslagens § 2, nr. 16, 35 pct. af kontanthjælpsudgifterne til aktiverede og 65 pct. af udgifterne til personer på passiv kontanthjælp.

Mindreudgiften til kontanthjælp som følge af lovforslaget skønnes herefter at blive fordelt med 60 pct. til kommunerne og 40 pct. til staten, idet det forudsættes, at der er en overvægt af personer på passiv hjælp.

Kommunerne finansierer 50 pct. af udgifterne til boligstøtte.

De økonomiske konsekvenser vedr. kontanthjælp er omfattet af budgetgarantien. De økonomiske konsekvenser for kommunerne vedr. merudgifter til boligstøtte er omfattet af DUT.

Table: Økonomiske konsekvenser som følge af bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kontanthjælp	-63	-196	-196	-235
Boligstøtte	21	33	33	40
Udgifter i alt	-42	-163	-163	-195
Heraf kommunens andel	-27	-101	-101	-120

Forslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Table: Økonomiske konsekvenser som følge af bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommuner	-27	-101	-101	-120
Staten	-15	-62	-62	-75
Udgifter i alt	-42	-163	-163	-195

7. Styrket opfølgning over for kontant- og starthjælpsmodtagere, der melder sig syge

Det skønnes, at den styrkede sygeopfølgning vil resultere i merudgifter til administration i kommunerne på 10 mio. kr. fra 2006 og frem. Kommunerne vil modtage DUT-kompensation for merudgifterne på de 10 mio. kr. via en forhøjelse af bloktilskuddet.

Forslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Table: Økonomiske konsekvenser som følge af forslaget om styrket sygeopfølgning

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommuner	10	10	10	10
Staten	0	0	0	0
Udgifter i alt	10	10	10	10

8. Ændring af refusionsbestemmelserne for kontanthjælp mv.

Forslaget om ændring af refusionssatserne for forsørgelsesudgifter, så udgifter i aktive perioder – kontanthjælp og starthjælp under aktivering, revalideringsydelse og løntilskud under løntilskudsjob – fremover refunderes med 65 pct., og udgifter i passive perioder refunderes med 35 pct. skønnes at medføre merudgifter for kommunerne på 283,1 mio. kr. i 2006 ved uændret adfærd. De kommunale merudgifter modsvares af tilsvarende mindreudgifter for staten. Forslaget vil således være udgiftsneutralt for det offentlige som helhed.

Kommunerne kompenseres for merudgifter over DUT (det udvidede totalbalance princip), således at omlægningen er udgiftsneutral for kommunerne under et.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har foretaget en beregning af de byrdefordelmæssige konsekvenser for kommunerne, der viser, at konsekvenserne ved det foreliggende forslag må anses for begrænsede.

Tabel: Økonomiske konsekvenser for det offentlige som følge af ændret refusion

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommunerne	283,1	545,4	514,8	499,8
Staten	-283,1	-545,4	-514,8	-499,8
I alt	0	0	0	0

Samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Tabel: Samlede økonomiske konsekvenser for det offentlige som følge af lovforslaget

Mio. kr. (2006 PL)	2006	2007	2008	2009
Kommunerne	248,7	425,8	417,2	451,7
Staten	-205,1	-263,8	-387,3	-456,8
I alt	43,6	162	29,9	-5,1

De økonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslagene vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

Ligestillingsmæssige konsekvenser

Det er vurderingen, at forslagene til ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ikke har nogen umiddelbare kønsmæssige konsekvenser. I bedste fald kan der være positive ligestillingsmæssige konsekvenser, hvis regeringens initiativ "Ny chance for alle" betyder, at flere kvinder og især kvinder med anden etnisk baggrund end dansk opnår højere grad af selvforsørgelse ved hel eller delvis tilknytning på arbejdsmarkedet.

Forslaget i lov om aktiv socialpolitik om bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget skønnes at kunne have ligestillingsmæssige konsekvenser. Indførelsen af et objektive kriterium, 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 2 år, gælder principielt begge ægtefæller, men det kan ikke udelukkes, at det især bliver den kvindelige part i et ægteskab, der bliver omfattet af den nye regel. Omvendt forventes det også, at kravet om 300 timers arbejde inden for de seneste 2 år i sig selv kan bevirke, at kvinders incitament til at søge ud på arbejdsmarkedet øges.

Forholdet til EU-retten

Forslaget vurderes ikke at have EU-retlige konsekvenser.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser / mindre udgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Stat 2006: 298,1 mio. kr. 2007: 607,4 mio. kr. 2008: 576,8 mio. kr. 2009: 574,8 mio. kr. Kommune 2006: 27,0 mio. kr. 2007: 101,0 mio. kr. 2008: 101,0 mio. kr. 2009: 120,0 mio. kr.	Stat 2006: 93,0 mio. kr. 2007: 343,6 mio. kr. 2008: 189,5 mio. kr. 2009: 118,0 mio. kr. Kommune 2006: 275,7 mio. kr. 2007: 526,8 mio. kr. 2008: 518,2 mio. kr. 2009: 571,7 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat amter og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget vurderes ikke at have EU-retlige konsekvenser	

Hørte myndigheder og organisationer

Forslaget har været sendt i høring i:

Beskæftigelsesrådet

Beskæftigelsesrådets ydelsesudvalg

Ankestyrelsen

Amtsrådsforeningen

Den Sociale Sikringsstyrelse

Foreningen af statsamtmænd

Foreningen af statsamtsjurister

Rådet for Frivilligt Socialt Arbejde

Datatilsynet

Foreningen af Socialchefer i Danmark

Dansk Socialrådgiverforening

Kristelig Arbejdsgiverforening

Kristelig Fagbevægelse
Jobrådgivernes Brancheforening
Rådet for Etniske Minoriteter
Dansk Flygtningehjælp
Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser
Foreningen ægteskab uden grænser
Det centrale handicapråd
Dokumentations- og rådgivningscentret for racediskrimination
Institut for Menneskerettigheder
Rådet for Socialt Udsatte
Flygtningenævnet
Amnesty International
Dansk Røde Kors
UNHCR

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser i lovforslaget

Til § 1

Til nr. 1

Stk. 1-4

Det foreslås, at kommunen skal vurdere, om unge kontant- og starthjælpsmodtagere under 25 år, der ikke allerede har en erhvervskompetencegivende uddannelse, kan gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Det gælder kun unge, der alene har ledighed som problem, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn.

Ved erhvervskompetencegivende uddannelser forstås uddannelser, som kommunen eller staten vurderer i almindelighed giver et godt grundlag for at opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Personer, der fx kun har en HF, HTX, HHX eller almen gymnasial uddannelse, har således ikke en erhvervskompetencegivende uddannelse, og er derfor omfattet af uddannelsespligten.

Som eksempler på uddannelser, der er erhvervskompetencegivende, kan blandt andet nævnes: Socialrådgiveruddannelsen, landmandsuddannelsen, videregående uddannelser (KVU - korte videregående uddannelser, MVU – mellemlange videregående uddannelser og LVU – længerevarende videregående uddannelser). Personer med sådanne uddannelser er ikke omfattet af uddannelsespligten.

Produktionsskoleforløb er ikke omfattet af uddannelsesviften, idet der er tale om forberedende uddannelsesforløb, som ikke giver studie- eller erhvervskompetence.

Vurderer kommunen, at den unge, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, kan gennemføre en uddannelse, skal kommunen pålægge den unge at søge ind på én eller flere uddannelser. Kommunen skal vurdere, om uddannelsen er relevant for den unge - dvs. om den er rimelig i forhold til den unges uddannelsesmæssige forudsætninger og beskæftigelsesmuligheder i

øvrigt, om den unge har en realistisk mulighed for at gennemføre uddannelsen, herunder mulighed for at få en evt. fornøden praktikplads, samt om den unge opfylder de almindelige betingelser for optagelse på uddannelsen med SU.

Ordningen består af følgende tre trin:

Trin 1

Kommunen skal vurdere, om den unge kan gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Vurderer kommunen, at dette er muligt, skal kommunen forpligte den unge til inden for en nærmere fastsat frist at komme med forslag til en eller flere uddannelser, som det er relevant for den pågældende at ansøge om optagelse på. Fristens længde beror på kommunens konkrete skøn, hvor der bl.a. tages hensyn til den unges forudsætninger, herunder behov for vejledning og optagelsestidspunkter for uddannelser.

Hvis den unge kommer med flere forslag til uddannelser, skal kommunen bede den unge om at prioritere uddannelserne.

De unge kan få vejledning om uddannelsesmuligheder fra det almindelige vejledningssystem. Kommunen vil således kunne tilskynde den unge til at opsøge det etablerede uddannelses- og erhvervsvejledningssystem, der har en vejledningsforpligtelse over for målgruppen.

Hvis den unge ikke kommer med forslag til en uddannelse inden fristens udløb – og der ikke foreligger særlige grunde til, at dette ikke er sket – skal kommunen stoppe kontanthjælpen henholdsvis starthjælpen til den unge, indtil den unge kommer med forslag. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 5.

Trin 2

Kommunen skal pålægge den unge inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere uddannelser, som den unge har valgt efter trin 1, og som er relevant for den unge. Kommunen skal som led i fastlæggelse af, hvilke uddannelser det vil være relevant for den unge at søge ind på, tage hensyn til den unges ønsker.

Hvis uddannelsen er relevant for den unge at søge om optagelse på, skal kommunen påse, at den unge vil være berettiget til SU under hele den normerede uddannelse. Ved uddannelser, som ikke berettiger til SU, skal kommunen påse, at den unge fx modtager lærlinge- eller elevløn, således at den unge har et forsørgelsesgrundlag under hele uddannelsen.

Ved vurderingen af ovennævnte forudsætning vil kommunen kunne støtte sig til vejledning fra den konkrete uddannelses- eller vejledningsinstitution, der også vil kunne rådgive om mulighederne for blandt andet at modtage SU.

Hvis den unge ikke indgiver ansøgning inden fristens udløb – og der ikke foreligger særlige grunde til, at dette ikke er sket – skal kommunen stoppe hjælpen til den unge, indtil den unge søger om optagelse på den uddannelse, som kommunen har pålagt den unge at søge ind på, forudsat at ansøgningsfristen ikke er overskredet.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 5.

Trin 3

Hvis den unge optages på den konkrete uddannelse, er pågældende forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen.

Når den unge påbegynder uddannelsen, bortfalder grundlaget for udbetaling af kontanthjælp eller starthjælp, idet den pågældende da vil være berettiget til at modtage SU eller elevløn mv.

Hvis den unge uden rimelig grund opgiver uddannelsen efterfølgende, kan kommunen yde hjælp med tilbagebetalingspligt, jf. § 93 i lov om aktiv socialpolitik.

Den unge anses for at være ophørt med sin uddannelse uden rimelig grund, hvis ophøret ikke kan begrundes med en af de i § 13, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik angivne grunde. Det betyder, at der gælder de samme objektive kriterier og udtømmende grunde, som i øvrigt gælder for kontanthjælps- og starthjælpsmodtagere i relation til ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder eller afslå tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 5 og 16.

De almindelige regler om ret og pligt til tilbud gælder uændret. Det betyder, at disse unge senest skal have første tilbud, når de har modtaget kontant- eller starthjælp i 13 sammenhængende uger. Når en kommune giver et tilbud til en ung, der er omfattet af forslaget, vil det være hensigtsmæssigt, at der tages hensyn til den eller de uddannelser, som det vil være relevant for den unge at søge ind på. Fx kan det være en god ide med tilbud om virksomhedspraktik på et plejehjem, hvor målet kan være en uddannelse til social- og sundhedshjælper.

Det følger af de almindelige regler, at kommunens afgørelse om pligt til at tage en uddannelse skal være begrundet. Kommunens afgørelser kan indbringes for de sociale nævn efter de almindelige regler herom i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Efter 1. januar 2007 er ankeinstansen beskæftigelsesankenævnene.

Til nr. 2

Til stk. 1

Personer, der er omfattet af integrationsloven, skal indgå i et op til 3-årigt introduktionsprogram. Efter de gældende regler i integrationsloven skal udlændinge omfattet af integrationsloven indgå en individuel kontrakt.

Det foreslås i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af integrationsloven, at den 3-årige individuelle kontrakt erstattes af en integrationskontrakt, som skal gælde indtil udlændingen opnår tidsubegrænset opholdstilladelse, dvs. også for perioden efter introduktionsprogrammets ophør. Det indgår i forslaget, at alle udlændinge samtidig med udarbejdelsen og underskrift af integrationskontrakten skal underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund.

Forslaget om, at udlændinge skal have en integrationskontrakt, omfatter også de udlændinge, som i dag ikke længere er omfattet af introduktionsprogrammet, og som ikke har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse. Disse udlændinge vil med ændringen af integrationsloven skulle have en integrationskontrakt efter integrationsloven, hvis de modtager hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik eller arbejdsløshedsdagpenge eller aktiveringsydelse efter lov om

arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik forstås kontant- eller starthjælp, revalideringsydelse og ledighedsydelse.

Herved sikres, at alle udlændinge uden tidsubegrænset opholdstilladelse, som efter at have været omfattet af introduktionsprogrammet i integrationsloven modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., underskriver en integrationskontrakt og kontrakterklæring.

Med forslaget til stk. 1 pålægges kommunen henholdsvis staten at supplere kontrakten med den beskæftigelsesrettede indsats efter denne lov, hvis udlændingen får brug for hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

I det samtidig fremsatte forslag til ændring af integrationsloven foreslås det, at det altid er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for, at udlændinge, der ikke har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse får en integrationskontrakt og underskriver en kontrakterklæring efter integrationsloven. For forsikrede ledige, som ikke tidligere har fået en integrationskontrakt, skal arbejdsformidlingen - eller fra 1. januar 2007 staten i jobcentret - sørge for, at den ledige via kommunen får og underskriver en kontrakterklæring og integrationskontrakt, som udstikker de overordnede rammer for kontrakten. Staten sørger for at udfylde kontrakten med den beskæftigelsesrettede indsats efter denne lov.

Til stk. 2

Det foreslås, at den beskæftigelsesrettede del af integrationskontrakten udfyldes som led i det individuelle kontaktføreløb efter kapitel 7.

Har udlændingen fx arbejde ved afslutning af introduktionsprogrammet, skal integrationskontrakten suppleres med den beskæftigelsesrettede del af indsatsen i denne lov, hvis pågældende skal modtage hjælp til forsørgelse, fordi pågældende fx bliver arbejdsløs. Skal udlændingen umiddelbart efter afslutning af introduktionsprogrammet have hjælp til forsørgelse fx i form af starthjælp, skal kommunen i forbindelse med den første samtale i det individuelle kontaktføreløb sammen med udlændingen i integrationskontrakten fastlægge indholdet af den beskæftigelsesrettede indsats efter de almindelige regler i denne lov.

Integrationskontrakten skal således indeholde en beskrivelse af, hvordan mulighederne for at få varig beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked kan forbedres, og aktiviteter og tilbud skal fastlægges med udgangspunkt i udlændingens forudsætninger og ønsker samt arbejdsmarkedets behov. Til brug herfor kan de eksisterende redskaber, som er udarbejdet til brug for kompetenceafklaring af de relevante målgrupper efter denne lov og lov om aktiv socialpolitik, benyttes.

Kontrakten skal således fastlægge de aktiviteter og tilbud, som vil hjælpe udlændingen ind på arbejdsmarkedet. Jobplanen bliver således en integreret del af integrationskontrakten.

Integrationskontrakten skal revideres, hvis der igangsættes aktiviteter eller bliver behov for tilbud, som ikke fremgår af kontrakten.

Udlændingen har de rettigheder og pligter, som følger af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og det vil efter de almindelige

regler i lov om aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kunne få ydelsesmæssige konsekvenser, hvis pågældende ikke samarbejder om og deltager i de tilbud, som kommunen anviser til pågældende.

Det vil også efter det samtidigt fremsatte forslag til ændring af udlændingeloven kunne få konsekvenser for udlændinges muligheder for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingene ikke deltager i den beskæftigelsesrettede indsats, som er fastlagt i integrationskontrakten.

Det indgår i forslaget, at det i integrationskontrakten præciseres, hvilke rettigheder og pligter udlændingen har efter i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Kommunen har for de ikke forsikrede ledige - og staten for forsikrede ledige - myndighedsansvaret for sammen med udlændingen at fastlægge den beskæftigelsesrettede indsats, hvis udlændingen efter ophør af introduktionsprogrammet fortsat har eller får brug for hjælp til forsørgelse.

Det følger af reglerne om jobplan, at kommunen eller staten sammen med udlændingen fastlægger indholdet af jobplanen. Hvis der ikke kan opnås enighed, fastsætter kommunen henholdsvis staten de aktiviteter og tilbud, som skal iværksættes, jf. lovens § 28, stk. 1.

Hvis der ikke kan opnås enighed, og hvis den ledige ikke vil tage imod de givne tilbud, kan det få konsekvenser i form af sanktioner efter de almindelige regler herom.

Det følger af integrationsloven, at der kan klages over, at kommunen ikke vil udarbejde en kontrakt. Klageinstans i disse sager er de sociale nævn. For så vidt angår klager over de aktiviteter og tilbud, der er indeholdt i kontrakten, kan der også klages efter de almindelige regler herom. For forsikrede ledige betyder det, at der fx kan klages til Arbejdsmarkedsrådet - og fra 1. januar 2007 til beskæftigelsesankenævnene - over de tilbud, der er fastlagt i kontrakten.

Til stk. 3

Det foreslås, at kommunen, når udlændingestyrelsen til brug for behandling af ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse anmoder herom, udarbejder en status for den enkeltes deltagelse i aktiviteterne i denne lov, herunder i hvilket omfang de uden gyldige grunde er udeblevet fra tilbud, samt om tilknytningen til arbejdsmarkedet. Status vil indgå i Udlændingestyrelsens vurdering af, om der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, når udlændingen ansøger herom. Status skal indeholde en beskrivelse af, hvad der har været gennemført af aktiviteter i perioden i form af kompetenceafklarende aktiviteter, tilbud m.m., og om personens deltagelse i disse aktiviteter.

Til stk. 4

Hvis en udlænding er flyttet til en ny kommune, og dér skal have hjælp, er det nødvendigt, at den tidligere kommune giver den nye opholdskommune alle nødvendige oplysninger med henblik på, at indsatsen efter denne lov kan blive skrevet ind i kontrakten.

Derfor stilles der forslag om, at den tidligere kommune eller staten på begæring uden udlændingens samtykke skal give de relevante oplysninger om navn, personlige data, opholdsgrundlag og kopi af integrationskontrakten mv.

Bestemmelsen sikrer, at kommunen har de nødvendige oplysninger for at kunne tilrettelægge en relevant og effektiv indsats blandt andet på baggrund af de tidligere indhøstede erfaringer og tiltag.

[Til stk. 5

Det er vigtigt, at arbejdsmarkedsmyndighederne – dvs. kommunen eller staten - kan identificere de personer, der skal have udarbejdet en kontrakt.

Det forudsættes derfor, at Integrationsministeriet stiller oplysninger om udlændinges opholdsgrundlag til rådighed for arbejdsmarkedsmyndighederne, således at disse via en webservice kan overføres direkte til arbejdsmarkedsmyndighedernes IT-system, Arbejdsmarkedsportalen.

Efter udlændingelovens § 44 a er der fastsat regler om, at Udlændingestyrelsen uden udlændingens samtykke kan videregives oplysninger om udlændingens opholdsgrundlag. I dag er det kun kommunerne og Danmarks Statistik, der kan modtage disse oplysninger.

Udlændingestyrelsen vil i 2005 fremsætte forslag om, at denne adgang til at modtage oplysninger om udlændingens opholdsgrundlag udvides, så også staten – dvs. den statslige arbejdsformidling – og de kommende jobcentre kan modtage disse oplysninger.]

Til stk. 6

Bemyndigelsen vil blive brugt til at fastsætte nærmere regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats skal indgå i integrationskontrakten, herunder om opfølgning og status mv.

Det betyder blandt andet, at der kan fastsættes regler om, hvilke oplysninger og vurderinger, der skal indgå i status efter stk. 4.

Bemyndigelsen giver ud fra de indhentede erfaringer mulighed for at foretage justeringer af indholdet i integrationskontrakten - herunder blandt andet hvordan opfølgning skal ske - med henblik på at sikre den bedst mulige integration.

Til nr. 3

Det foreslås, at unge, der er omfattet af § 21 b, og som uden rimelig grund ophører med en uddannelse, umiddelbart efter ophør med uddannelsen skal bistås med at finde et job eller have et tilbud efter kapitel 10-12.

Herved sikres, at den unge ikke forbliver i passiv forsørgelse efter ophør af uddannelsen.

Unge, der er i tilbud efter kapitel 10-12, er fortsat omfattet af uddannelsespligten efter § 21 b. Kommunen har således pligt til at søge at få den unge i gang med en uddannelse på almindelige vilkår.

Til nr. 4

Det foreslås, at kontanthjælpsmodtagere og starthjælpsmodtagere over 30 år, der har problemer ud over ledighed, skal have ret og pligt til at modtage mere end ét tilbud om aktivering. Når en person har afsluttet første tilbud, skal personen således have ret og pligt til at begynde på et nyt tilbud, hver gang den pågældende har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder.

Der henvises i øvrigt til almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om rammer for indsatsen og krav i forhold til personer, som har særligt svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet. Det gælder også indvandrere og efterkommere af indvandrere, der har svært ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet og som derfor har behov for en særlig indsats.

Målgruppen foreslås at være personer, der modtager kontant- eller starthjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller arbejdsledighedsdagpenge eller aktiveringsydelse efter lov om arbejdsledighedsforsikring m.v.

Formålet er at sikre en særlig opmærksomhed og særlige rammer for personer, der har betydelige vanskeligheder med at opnå en varig tilknytning til arbejdsmarkedet, og hvor en forstærket indsats er relevant. Indsatsen vil blandt andet være rettet mod udlændinge, som i dag har fået meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse, og som derfor ikke er omfattet af forslaget § 1, nr. 2, om integrationskontrakt.

I forbindelse med den landsdækkende indsats "Ny chance for alle" afprøves særligt målrettede jobforløb, der udvikles i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og kommunerne. Jobforløbene er rettet mod særlige grupper af kontant- og starthjælpsmodtagere, herunder personer med ringe dansk kundskaber eller personer med meget begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet.

Når der efter ministerens bemyndigelse fastsættes regler for "Ny chance for alle" initiativet, vil der samtidig blive fastsat retningslinier i forhold til kontant- og starthjælpsmodtagere, modtagere af aktiveringsydelse samt modtagere af arbejdsledighedsdagpenge, der ikke er blevet integreret på arbejdsmarkedet.

Der henvises i øvrigt til forslaget § 1, nr. 6, og de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Aftalen "En ny chance til alle" indebærer, at der iværksættes en landsdækkende toårig indsats "Ny chance for alle", hvor personer på kontanthjælp eller starthjælp i perioden 1. juli 2006 til den 30. juni 2008 skal have deres sag gennemgået af kommunen, hvis de har modtaget offentlig forsørgelse i et år og ikke har modtaget et aktiv tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, herunder som led i revalidering. Initiativet omfatter såvel personer, der ved periodens start opfylder kriterierne som personer, der i løbet af den toårige periode opfylder kriteriet.

Formålet er at sikre en grundig oprydning, hvor alle sager tages op og gennemgås med henblik på en målrettet indsats. Hensigten er at sikre, at alle kontant- og starthjælpsmodtagere, der har stået uden for arbejdsmarkedet i længere tid, kommer i beskæftigelse, og at kommunerne og staten aktivt gør en indsats for at forbedre integrationen på arbejdsmarkedet. Ingen må opgives eller overlades til passiv forsørgelse.

I forbindelse med gennemgang af sagen skal personen have udarbejdet eller revideret en jobplan, der beskriver beskæftigelsesmålet og fastsætter den indsats, der skal til for at få personen i job.

Herefter skal personen bistås med at finde beskæftigelse eller have et aktivt og jobrettet tilbud af kommunen. Andre aktører og virksomheder kan inddrages, hvor de har særlige kompetencer til at få personer i job.

Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om rammer for indsatsen. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastlægge afgrænsningen af målgruppen, den administrative tilrettelæggelse, herunder regnskab og revision, anvendelse af IT samt pligt for kommunalbestyrelsen til årligt at drøfte resultaterne af indsatsen mv. Den enkelte kommune vurderer og afgør, hvilken indsats der skal sættes ind med for den enkelte. Det er et led i ”Ny chance for alle”, at der i samarbejde med arbejdsmarkedets parter skal udvikles målrettede jobforløb. Der vil blive givet vejledende retningslinier om brug af disse.

Der er til den særlige indsats ”Ny chance for alle” afsat i alt 580 mio. kroner. Der vil af den samlede pulje blevet afsat midler til resultatløn for sagsbehandlerne i kommunerne.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om gentagen aktivering af kontant- og starthjælpsmodtagere over 30 år, som har problemer ud over ledighed, ret og pligt til gentagen aktivering.

”Ny chance for alle” ændrer ikke ved de almindelige regler om kommunernes pligt til at give tilbud efter kapitel 16 og 17 efter denne lov.

Til nr. 7 og 8

Med forslagene ændres den nuværende refusionssats for kommunernes udgifter, når de 1) udbetaler tilskud i forbindelse med ansættelse i løntilskud for start- og kontanthjælpsmodtagere, og 2) afholder udgifter til løntilskud og udgifter efter kapitel 12 og §§ 99 og 101, herunder til nyuddannede personer med handicap, dvs. personer omfattet af § 2, nr. 8.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger samt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 17.

Til § 2

Til nr. 1

Gældende regler

Efter gældende regler er der ikke noget generelt krav om, at der skal udarbejdes en plan for sygeopfølgning, og at kommunen skal orienteres om sygdom hos en kontant- eller starthjælpsmodtager.

I flere kommuner har man dog overordnede retningslinier for, hvordan man behandler sygefravær hos personer, der modtager kontant- eller starthjælp, fx i form af hvornår der skal holdes sygeopfølgningssamtaler, indhentes lægeerklæring og statusrapport og indledes samarbejde med lægen om tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Sygeopfølgningsplan

Der er ikke et udtrykkeligt krav om, at kommunerne skal udarbejde en sygeopfølgningsplan, men kommunerne kan fx for personer, der er syge/har mere varige lidelser, lade det indgå i et tilbud at

afhjælpe lidelsen eller et evt. misbrug. Særligt i forhold til personer med andre problemer end ledighed kan det være relevant at give tilbud, der skal afhjælpe de barrierer, der måtte være for at komme nærmere arbejdsmarkedet. Kommunen skal dog altid se på, om der er behov for hjælp i øvrigt og vejlede om tilbud - herunder behandlingstilbud.

Sygemelding mv.

Der er en pligt til sygemelding til arbejdsformidlingen og kommunen efter § 52 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvis sygdommen bevirker, at en person, der modtager hjælp alene på grund af ledighed, ikke står til rådighed for formidlet arbejde. I lovens § 13, stk. 2 nr. 4 er der pligt til sygemelding til arbejdsformidling, kommuner og arbejdsgiver i tilfælde af sygdom, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver. I bekendtgørelse om rådighed for personer, der ansøger om eller modtager kontant- eller starthjælp alene på grund af ledighed, er der skærpede krav til rådighedsvurdering, når en person 2 gange har meldt sig syg i forbindelse med kontaktførelse, formidling af arbejde eller tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Krav om sagens oplysning og medvirken fra modtageren af hjælp

Kommunen har efter retssikkerhedslovens § 10 ansvaret for, at sager om tildeling af kontanthjælp bliver oplyst i tilstrækkeligt omfang. Kommunen kan i den forbindelse efter retssikkerhedslovens § 11 anmode personer, der søger om hjælp, om at give de oplysninger, der er nødvendige for at afgøre hvilken hjælp, de er berettiget til. Kommunen har mulighed for med samtykke fra den, der søger om hjælp, at forlange, at fx læger, sygehus mv. giver de oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sagen. Personer, der modtager hjælp, har endvidere pligt til at oplyse om ændringer, der kan have betydning for hjælpen.

Kommunen kan stille krav om lægeattest som dokumentation for sygdommen og kan anvende egen lægekonsulent til vurderingen af sygdommen. Dette følger af de almindelige regler om medvirken til oplysning af sagen. Kommunen kan også forlange at få oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om kontanthjælpsmodtageren er uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Kontanthjælpsmodtageren skal give samtykke til indhentelse af oplysningerne. Manglende samtykke skal respekteres, men ønsker modtageren af hjælp ikke at medvirke, må kommunen træffe afgørelse på det foreliggende grundlag, dvs. hjælpen kan stoppes, hvis uarbejdsdygtigheden ikke er dokumenteret.

Kommunen skal give borgeren skriftlig besked om kommunens adgang til at indhente oplysninger og de konsekvenser, det medfører, hvis borgeren ikke medvirker til at skaffe oplysningerne.

Kommunen skal i forlængelse heraf give borgeren besked om, at manglende oplysning kan betyde, at hjælpen ophører, jf. således en afgørelse fra Ankestyrelsen offentliggjort som SM A-52-02, hvorefter hjælpen blev stoppet, så længe kontanthjælpsmodtageren ikke fremkom med lægelig dokumentation for sygdommen, og SM 0-39-97, hvor hjælpen blev stoppet, fordi personen ikke ønskede at deltage i lettere arbejde i et deltidsaktiveringstilbud og ikke ville medvirke til indhentelse af statusbedømmelse fra en læge.

Behandling kan være en betingelse for hjælp. Behandling skal dog efter al erfaring med rimelig sikkerhed kunne medføre en forbedring af helbredstilstanden og/eller arbejdsevnen og må aldrig indeholde risiko for borgerens liv eller førlighed.

Forslaget

Det foreslås, at alle kommuner fremover får en pligt til at vurdere, om der er behov for at udarbejde en plan for den sygemeldtes sygdomsafklaring, behandling, optræning mv. Samtidig fastsættes, hvornår denne pligt indtræder, nemlig umiddelbart efter at kommunen er blevet bekendt med sygdommen. En kommune kan blive bekendt med, at personen er syg, når personen på grund af sygdom er forhindret i at møde til en samtale med kommunen, arbejdsformidlingen, arbejdsgiver eller aktiveringssted, hvortil pågældende er indkaldt, eller et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Kommunen skal løbende vurdere, om der er behov for en plan, og kommunen skal mindst hver gang, der gennemføres en samtale som led i det individuelle kontaktførløb, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats foretage en vurdering af behovet. Der kan fx være behov for fornyet vurdering, hvis kommunen bliver bekendt med, at der er sket ændringer i sygdomsforløbet, fx fordi personen har afsluttet en sygebehandling eller er udskrevet fra sygehus, eller der på anden måde er sket forandringer i den sygemeldtes situation.

Kommunens vurdering af, om planen bør udfærdiges, kan bygge på oplysningerne fra den sygemeldtes læge, behandlingssted, aktiveringssted eller et evt. revalideringssted, hvis personen har deltaget i forrevalidering, og personens hidtidige sygdomsmønster. Vurderingen af, hvilke oplysninger, der skal indhentes, kan bl.a. foretages på baggrund af sygdommens karakter og sygeperiodens længde.

Er der tale om en enkeltstående sygemelding, vil der i første omgang typisk ikke være behov for en plan. Har personen derimod hyppigt gentagne sygemeldinger bag sig, vil der typisk være behov for en plan.

Planen bør sikre en overordnet koordination og indsats for at fremme personens tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Planen bør i lighed med hvad der gælder for sygemeldte dagpengemodtagere indeholde mål for opfølgning på såvel kort som lang sigt i langvarige sager, oplysning om sygemeldtes egen indsats, behandlingsindsats og fx aktiveringsstedets indsats. Planen bør have fokus på arbejdsmarkedet. Planen bør også tage stilling til, om delvis raskmelding kan være en mulighed. Der bør i planen sættes fokus på, hvilken funktionsevne personen har på trods af sygdommen. En lægeerklæring kan medvirke til at underbygge mulighederne for at personen på ny kommer i hel eller delvis aktivering ved tillige målrettet at vurdere personens funktionsevne. Den lægeerklæring, der anvendes ved opfølgning i sygedagpengesager, kan også anvendes i sager om sygeopfølgning for kontant- og starthjælpsmodtagere.

Personer, der er ansat med løntilskud, vil normalt være omfattet af bestemmelserne om sygeopfølgning i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Når dette er tilfældet, vil der ikke være pligt til at udarbejde en plan efter lov om aktiv socialpolitik.

Kommunen skal inddrage den sygemeldte og bør også inddrage andre relevante aktører, som fx læge og evt. aktiveringssted, i forbindelse med udarbejdelse af selve planen.

Opfølgning på, om en person følger planen efter forslaget § 12 b, stk. 1, skal ske som led i kontaktførløbet. Kommunen kan dog tillige løbende følge med i om planen følges. Det bemærkes herved, at hvis personen udebliver fra aktiviteter som led i sygeopfølgningen, skal der normalt

foretages en nedsættelse af hjælpen, og i denne forbindelse kan det være hensigtsmæssigt også at se på planen, og om der er behov for en revision heraf.

Kommunen kan indhente oplysninger om sygdom mv. efter § 11 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som led i sagsbehandlingen, jf. ovenfor om gældende regler.

Personer, som er sygemeldte på grund af livstruende lidelser, der skønnes uhelbredelige, fx alvorlig kræftsygdomme, er ikke omfattet af forslaget. Begrundelsen herfor er, at den foreslåede særlige sygeopfølgning efter sit formål ikke sigter mod denne gruppe af sygemeldte. En intensiveret sygeopfølgning ville derimod kunne bidrage til at tilføje den syge og de pårørendes situation en yderligere belastning. Kommunen vil i denne situation kunne overveje at foretage dispositioner efter anden lovgivning (fx førtidspension eller ydelser efter lov om social service).

Til nr. 2, 3 og 4

Gældende regler om sygemelding mv.

Der er efter gældende regler ikke et generelt krav om, at kontant- og starthjælpsmodtagere skal melde sygdom til kommunen.

Det fremgår af lovens § 13, stk. 2, at kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der ansøger om eller får hjælp, opfylder betingelserne for hjælpen, herunder om personen aktivt søger at udnytte sine arbejdsmuligheder og tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Sygdom kan være en gyldig årsag til ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder eller til ikke at møde til fx en formidlings- eller kontaktsamtale på arbejdsformidlingen eller i kommunen.

Det følger af bekendtgørelsen om rådighed for personer, der søger om eller modtager hjælp alene på grund af ledighed, jf. bekendtgørelsens § 12, at der er en pligt til at melde sygdom til kommunen, AF og arbejdsgiver, hvis personen skal møde til jobsamtale, eller der er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det følger af retssikkerhedslovens § 11, at kommunen kan anmode personer, der søger om eller modtager hjælp, om at medvirke til oplysning af sagen, herunder at lade sig undersøge hos en læge eller blive indlagt til observation og behandling som led i sagsbehandlingen.

Forslaget

Som konsekvens af kravet om sygeopfølgningsplan, foreslås en pligt for kommunen til at vurdere rådigheden, hvis modtageren af hjælp undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen ved 1) indkaldelse til sygeopfølgningssamtale og aktiviteter som led i sygeopfølgning, og 2) ved udeblivelse fra aktiviteter som led i en sygeopfølgningsplan.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

I dag kan en kommune normalt ikke forpligte en person under 30 år til at tage en SU-berettigende uddannelse. En ung kontant- eller starthjælpsmodtager kan efter de gældende regler ikke modtage et tilbud om vejledning og opkvalificering til en SU-berettigende uddannelse, medmindre personen har opbrugt retten til SU eller har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn.

Efter lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det, at kommunen skal kunne pålægge kontant- og starthjælpsmodtagere under 25 år at tage en relevant uddannelse.

Som en konsekvens heraf foreslås en tilføjelse i § 13, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter unge under 25 år også skal udnytte deres arbejdsmuligheder mv. ved at medvirke til de aktiviteter, der er nævnt i forslaget § 1, nr. 1.

Kontant- og starthjælpsmodtagere, der har problemer ud over ledighed, og/eller forsørger eget barn i hjemmet, vil ikke være omfattet af forslaget.

Kravet om, at den unge skal medvirke til aktiviteter efter den foreslåede ordning, betyder, at den unge skal medvirke til alle 3 trin efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 21 b. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Efter de gældende regler gælder pligten til at stå til rådighed som udgangspunkt også for en evt. ægtefælle. Hvis en ung under 25 år ikke stiller sig til rådighed for aktiviteter efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. forslaget § 1, nr. 1, kan det derfor medføre, at en evt. ægtefælle - uanset om denne ægtefælle selv står til rådighed - ikke opfylder betingelserne for at modtage hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik.

Kommunen skal - ud over de rådighedsvurderinger, der skal foretages efter § 13, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik - også foretage en rådighedsvurdering, hvis der er tvivl om rådigheden. Der vil altid være tvivl om rådigheden, hvis en person ikke medvirker til en beskæftigelsesfremmende foranstaltning.

Forslaget ændrer ikke ved de gældende regler om rådighed. Således skal den unge stå til rådighed i venteperioden, indtil den unge kan påbegynde uddannelsen.

Til nr. 6

Efter de gældende regler er der for personer, der modtager hjælp alene på grund af ledighed, en række undtagelser fra pligten til at stå til rådighed. Det foreslås, at disse undtagelser også skal gælde for pligten til at medvirke til de aktiviteter, der kan pålægges efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. forslaget § 1, nr. 1.

Det skal særligt i forhold til § 13, stk. 4, nr. 1, om rimeligheden af et tilbud fremhæves, at det er en forudsætning, at den uddannelse, som kommunen forpligter den unge til at komme med forslag til, at søge optagelse på og at påbegynde, er en rimelig og relevant uddannelse for den unge.

Til nr. 7

Med bestemmelsen indføres der en ny regel, hvorefter en ægtefælle i et ægtepar, der er berettiget til hjælp efter aktivlovens § 11, og som modtager hjælp på de høje satser, betragtes som reelt hjemmegående, når parret har modtaget hjælp i to år eller mere, og den pågældende ægtefælle ikke har haft mindst 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste to år. Den pågældende anses således ikke længere for at udnytte sine arbejdsmuligheder/være til rådighed. Kontanthjælpen til den pågældende falder bort, og der beregnes alene hjælp til den anden ægtefælle. Det nuværende tillæg til den anden ægtefælles hjælp foreslås afskaffet.

Hovedreglen om, at det er en betingelse for, at et ægtepar kan få hjælp, at begge udnytter deres arbejdsmuligheder, vil fortsat være gældende. Det vil bl.a. sige, at hvis en ægtefælle uden rimelig grund afviser et tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, ophører hjælpen til begge ægtefæller, så længe muligheden for at benytte tilbuddet består.

Parret har modtaget hjælp i to år (forslaget til § 13, stk. 8, nr. 1, og stk. 10)

Det foreslås, at de to år (sammenlagt) regnes fra den 1. i den kalendermåned, hvor ægteparret første gang har fået hjælp efter aktivlovens § 11, herunder har fået udbetalt supplerende hjælp. Perioder med hjælp, før ægteparret blev gift, tæller ikke med. Toårsperioden afbrydes, hvis ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter § 11 i en sammenhængende periode på to år.

Ved opgørelsen medregnes perioder, hvor parret har modtaget starthjælp eller kontanthjælp på de lave satser, eller hvor ægtefællerne har været i løntilskudsjob, men kun par, der på opgørelsestidspunktet modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1-2, stk. 2 eller stk. 3 (de høje satser), omfattes af den nye regel.

Reglen vil efter forslaget også gælde ægtepar, hvor den anden ægtefælle på opgørelsestidspunktet måtte være i et løntilskudsjob efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ved opgørelsen medregnes perioder, hvor der kun er beregnet hjælp til den ene ægtefælle, fordi den anden ægtefælle har været under uddannelse eller har modtaget en offentlig forsørgelsesydelse eller tilskud til pasning af egne børn efter § 26 a i lov om social service.

300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste to år (forslaget til § 13, stk. 8, nr. 2, og stk. 11)

Kravet om 300 timers ordinært arbejde inden for de seneste to år (24 måneder) opgøres individuelt for hver ægtefælle.

De 300 timers arbejde kan stykkes sammen af flere beskæftigelsesperioder.

Der skal være tale om sædvanligt, lønnet arbejde, og det er forudsat, at kommunerne ved vurderingen heraf anvender samme udgangspunkt som anvendes indenfor arbejdsløshedsforsikringens område, dvs. opgørelsen baseres på ”opgjorte løntimer i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomster eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og arbejdsvilkår”.

Hvis der er tale om arbejde uden fastsat arbejdstid, foreslås anvendt en omregningssats på 95 kr. Der foretages således en teknisk beregning af et timetal ved at dividere satsen op i den erhvervede indtægt. Satsen foreslås reguleret en gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. forslaget til § 13, stk. 13.

Selvstændig virksomhed kan medregnes i de 300 timer, hvis ægtefællen dokumenterer, at den selvstændige virksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i mindst 20 timer pr. uge, og der ikke er udbetalt hjælp efter § 11 til den pågældende ægtefælle, mens den selvstændige virksomhed er drevet. Den selvstændige virksomhed medregnes med det faktisk dokumenterede timetal.

Ved vurderingen af virksomhedens omfang anvendes samme dokumentationskrav som inden for arbejdsløshedsforsikringens område, når det vurderes om selvstændig virksomhed kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet, dvs. der skal foretages en konkret vurdering af personens arbejdsindsats, virksomhedens art, omfang, omsætning, åbningstider, kundegrundlag, priser m.v. Endvidere skal overskud/underskud være oplyst til skattevæsenet, og der skal være anmeldt lovpligtige momsangivelser.

Perioder, hvor en ægtefælle ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom, og hvor den pågældende således ikke har haft reel mulighed for at udnytte sine arbejdsmuligheder, forlænger toårsperioden. Kommunen vil kunne indhente yderligere lægelige oplysninger, fx gennem speciallægeundersøgelse, der evt. vil kunne tilsidesætte egen læges vurdering.

Endvidere foreslås det, at perioder, hvor den pågældende har haft ret til fravær under graviditet, barsel og adoption, perioder med børnepasningsorlov efter lov om børnepasningsorlov, perioder med støtte efter serviceloven til pasning af handicappet barn m.v., samt værnepligtsperioder forlænger toårsperioden.

Det foreslås videre, at perioder, hvor en ægtefælles arbejdsevne har været så begrænset, at den pågældende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, forlænger toårsperioden. Der forudsættes her anvendt samme afgrænsning som ved undtagelsesbestemmelsen i forslaget til § 13, stk. 9, om den personkreds, der ikke vil blive omfattet af den nye regel, jf. nedenfor.

Endelig foreslås det, at toårsperioden forlænges med perioder, hvor den pågældende har været under uddannelse eller har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder.

Personkreds, der ikke vil blive omfattet af den nye regel (forslaget til § 13, stk. 9)

Personer, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er efter forslaget ikke omfattet af kravet om 300 timers arbejde, jf. forslaget til § 13, stk. 9.

Kommunerne skal løbende vurdere en ledig kontanthjælpsmodtagers beskæftigelsespotentiale, dvs. hvor tæt på arbejdsmarkedet den pågældende er, jf. reglerne om visitation og det individuelle kontaktførløb.

Ved den lediges beskæftigelsespotentiale forstås personens ressourcer og kompetencer i forhold til behovene på det ordinære arbejdsmarked. Der er tale om en helhedsvurdering på baggrund af fem opmærksomhedspunkter:

- Eget arbejdsmarkedsperspektiv.
- Faglige og praktiske kompetencer.
- Personlige kompetencer.
- Økonomi og netværk.
- Helbred, herunder misbrug.

På baggrund af vurderingen placeres den ledige i en af følgende fem matchkategorier: 1) Umiddelbar match, 2) Høj grad af match, 3) Delvis match, 4) Lav grad af match og 5) Ingen match.

Det er forudsat, at den nye regel om bortfald af kontanthjælpen ikke skal gælde for ægtefæller, der ved kommunens helhedsvurdering af beskæftigelsespotentialer placeres i matchkategori 5). Der er her tale om personer, der har så omfattende begrænsninger i kompetencer og ressourcer, at de pågældende aktuelt ikke har nogen arbejdsevne, der kan anvendes i jobfunktioner på det ordinære arbejdsmarked.

Endvidere er det forudsat, at følgende personer ikke omfattes:

- Personer, der har så omfattende begrænsninger i arbejdsevnen, at kommunen har påbegyndt en vurdering af de pågældendes arbejdsevne med henblik på visitation til revalidering, fleksjob eller evt. førtidspension (arbejdsevne-metodens område)
- Personer, der modtager kontanthjælp under forrevalidering, og
- Personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager kontanthjælp i venteperioden, indtil kommunen har skaffet dem et fleksjob.

Til nr. 8

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om kommunens pligt til at sende varslingsbrev, vejlede om jobsøgning m.v. til ægtepar, der kan blive omfattet af den nye regel om bortfald af hjælpen.

I disse regler vil det blive fastsat, at kommunen - i god tid før et ægtepar kan blive omfattet af den nye regel om bortfald af hjælpen - skal udsende et varslingsbrev til ægteparret. Brevet skal følges op på den efterfølgende kontaktsamtale/opfølgningssamtale i kommunen. Kommunen skal både i varslingsbrevet og ved samtalen orientere ægteparret om mulighederne for at søge ordinært arbejde, herunder Hotjobs på Jobnet.dk, og yde praktisk vejledning med arbejdssøgningen. Kommunen skal endvidere orientere om konsekvenserne for den ægtefælle, der ikke inden for de seneste to år har haft mindst 300 timers ordinært og udstøttet arbejde.

Til nr. 9

Forslaget er en konsekvens af forslaget om, at det hidtidige ægtefællertillæg bortfalder.

Til nr. 10

Beregning af hjælpen til ægtepar, der ikke opfylder kravet om 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste to år

Hvis en ægtefælle ikke opfylder kravet om 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 2 år, bortfalder hjælpen til den pågældende, og der beregnes alene hjælp til den anden ægtefælle.

Den nuværende regel om tillæg til den anden ægtefælles hjælp foreslås ophævet. Det betyder, at ægtepar, der måtte vælge den frivillige model i lovens § 13, stk. 7, der videreføres, ikke kan modtage tillæg i fremtiden.

Hvis ingen af ægtefællerne opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 2 år, udbetales der fortsat hjælp til én ægtefælle. Kommunen skal vurdere, hvilken af ægtefællerne der er tættest på arbejdsmarkedet, og som fortsat skal have udbetalt hjælp. Den ægtefælle, der får udbetalt hjælp, skal opfylde de almindelige rådighedsbetingelser.

Hjælpen til den ægtefælle, der modtager kontanthjælp, er undergivet de almindelige regler om fradrag for ansøgerens og ægtefællens indtægter og afhænger af egen og ægtefælles formue.

Generhvervelse af retten til hjælp

Den ægtefælle, hvis kontanthjælp er faldet bort, kan efter forslaget igen få ret til kontanthjælp, når den pågældende har haft mindst 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for to år. De 300 timers arbejde skal alle ligge efter det tidspunkt, hvor kontanthjælpen faldt bort. Så snart ægtefællen igen modtager kontanthjælp, er den pågældende undergivet de almindelige rådigheds- og sanktionsregler.

I de tilfælde, hvor der – uanset at ingen af ægtefællerne opfylder kravet om de 300 timers arbejde – udbetales hjælp til en ægtefælle, og en af ægtefællerne efterfølgende har haft 300 timers ordinært og udstøttet arbejde, beregnes der fortsat kun hjælp til en ægtefælle, nemlig den ægtefælle der nu opfylder kravet om 300 timers arbejde.

Det foreslås endvidere, at den frivillige ordning fremover kun kan bringes til ophør, når den hjemmegående ægtefælle har haft mindst 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste to år, og alle 300 timer ligger efter det tidspunkt, hvor hjælpen til den pågældende ophørte.

Til nr. 11

Det foreslås, at der ved beregningen af hjælpen til et ægtepar, der har fået nedsat hjælpen efter forslaget til § 13, stk. 7 eller 8, ses bort fra 30,33 kr. pr. udført arbejdstime, når parret har indtægter fra udstøttet beskæftigelse, mens hjælpen er nedsat. Er der ikke en fastsat arbejdstid, foreslås anvendt samme omregningsats, som anvendes ved opgørelsen af de 300 timers arbejde i ordinært og udstøttet arbejde, jf. forslaget til § 13, stk. 13.

Til nr. 12 - 15

Det foreslås, at de gældende bestemmelser i lovens § 38 a om kommunens pligt til at trække 1/3 i hjælpen til de, der alene har ledighed som problem, udvides med en pligt til også at trække 1/3 i hjælpen, hvis personen uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller aktiviteter som led i sygeopfølgning, eller uden rimelig grund afviser eller udebliver fra aktiviteter som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 6 (forslagets § 2, nr. 4).

Tilsvarende foreslås, at personer, der modtager hjælp, og som har problemer ud over ledighed, kan trækkes med 1/3 i hjælpen i tilsvarende situationer. Når kommunen skal bedømme, om der foreligger en rimelig grund, skal kommunen særligt i forhold til personer, der alene har ledighed som problem, være opmærksom på, om problemerne i det konkrete tilfælde bevirker, at der foreligger en rimelig grund til fx udeblivelsen fra et tilbud.

De gældende regler i lovens § 38 a om 1/3 sanktion omfatter personer, der modtager kontanthjælp efter reglerne for personer over 25 år. De gældende regler i lovens § 38 a om 1/3 sanktion omfatter således ikke starthjælpsmodtagere, starthjælpsmodtagere/modtagere af introduktionsydelse gift eller samlevende med personer, der modtager kontanthjælp, og personer, der modtager hjælp efter reglerne for unge under 25 år, der ikke forsørger eget barn i hjemmet. Her gælder imidlertid de øvrige regler om sanktioner i §§ 39 og 41 om nedsættelse og bortfald af hjælpen.

Det foreslås, at de nye sanktionsregler for personer med problemer ud over ledighed i øvrigt omfatter samme persongrupper som i § 38 a.

Til nr. 16

Efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen træffe beslutning om tilbagebetaling, når der ydes hjælp. I §§ 93 og 94 er der angivet en udtømmende opregning af de tilfælde, hvor kommunen kan vælge at træffe afgørelse om, at hjælpen skal betales tilbage. Kommunen beslutter i det enkelte tilfælde, om der er grundlag for at stille krav om tilbagebetaling. Kommunen kan dog alene kræve tilbagebetaling, hvis betingelserne i §§ 93 og 94 er opfyldt.

Efter den gældende § 93, stk. 1, nr. 3, kan kommunen træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælpen, hvis modtageren ubegrundet har opsagt et arbejde, eller ubegrundet er ophørt med tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning.

Således kan der allerede efter de gældende regler ydes kontanthjælp og starthjælp med tilbagebetalingspligt, såfremt betingelserne er opfyldt.

Det foreslås, at kommunen også kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, hvis en ansøger får et forsørgelsesbehov efter at være ophørt med en pålagt uddannelse uden rimelig grund.

Den foreslåede ændring i § 2, nr.16, betyder, at kommunen skal foretage en konkret vurdering af, om personen er ophørt i uddannelsen uden rimelig grund. En rimelig grund kan udspringe af de uddannelsesmæssige forhold såvel som af personens egne forhold. Det fremgår af lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 4, i hvilke situationer den unge kan have en rimelig grund til at ophøre med sin uddannelse. Det kan fx være situationer, hvor den beskæftigelsesfremmende aktivitet efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ikke er rimelig, hvor der foreligger sygdom, barsel, eller hvor afstanden til uddannelsesstedet udgør en urimelig belastning. Bestemmelsen er udtømmende.

Ordningen indebærer, at muligheden for at gøre hjælpen tilbagebetalingspligtig også gælder, når den unge ophører med uddannelsen efter, at den pågældende er fyldt 25 år, når blot uddannelsen er pålagt, mens den unge er under 25 år.

Det er kommunens ansvar at fremskaffe tilstrækkelige oplysninger til at kunne træffe afgørelse om tilbagebetaling. Det fremgår af § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at kommunen efter forudgående samtykke fra den, der søger om eller får hjælp, kan forlange, at uddannelsesinstitutioner giver oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sagen.

Der kan ikke på forhånd fastsættes en tidsmæssig begrænsning af tilbagebetalingskravet, når der bliver udbetalt hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, efter at den unge er ophørt med uddannelsen uden rimelig grund. Fra det tidspunkt, hvor den unge efter en konkret vurdering har foretaget reelle bestræbelser på igen at medvirke til sin pligt til at stå til rådighed, udbetales hjælpen på ny uden krav om tilbagebetaling.

Til nr. 17

Med forslaget ændres den nuværende refusionssats for kommunernes udgifter efter aktivlovens kapitel 4 (kontant- og starthjælp mv.) fra de nugældende 50 pct. til 65 pct. i aktive perioder og 35 pct. i passive perioder. Aktive perioder er de perioder, hvor modtageren af hjælpen deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10 (vejledning og opkvalificering) og kapitel 11 (virksomhedspraktik), samt perioder, hvor personen modtager kontant- eller starthjælp under et forrevalideringsforløb efter aktivlovens kapitel 6.

Samtidig præciseres det, at refusionsbestemmelsen også omfatter hjælpen til revalidender, hvor revalideringsydelsen er erstattet af starthjælp, jf. lovens § 47, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Det foreslås, at kommunen fratages refusion, hvis det konstateres, at kommunen ikke har foretaget en vurdering af behov for en sygeopfølgingsplan, eller der ikke efterfølgende ved fortsat sygdom er foretaget en vurdering af evt. behov for en plan efter forslaget § 2, nr. 1. Refusionen fratages tillige, hvis kommunen ikke har foretaget en opfølgning af planen efter forslaget § 2, nr. 1.

Spørgsmålet om hvorvidt kommunen skal udarbejde en sygeopfølgingsplan er af afgørende betydning for den fortsatte udbetaling af hjælpen. Det skal således være anført i den enkelte kontant- eller starthjælpsmodtagers sag, at der er foretaget en vurdering.

Refusionen genoptages, når kommunen igen har vurderet behovet for en plan, udarbejdet en plan eller fulgt op på en plan, eller når personen er rask igen.

Bemyndigelsen skal benyttes til at fastsætte nærmere regler om bl.a. bortfald og genoptagelse af refusionen.

Til nr. 19

Med forslaget ændres refusionssatsen for kommunernes udgifter til revalidering efter lovens kapitel 6 til 65 pct. i alle tilfælde. Efter de nugældende regler refunderes kommunernes udgifter til revalideringsydelse m.v. normalt med 50 pct., dog refunderes udgifterne under virksomhedspraktik allerede i dag med 65 pct.

Samtidig præciseres det, at refusionsbestemmelsen også omfatter tilskud til boligudgifter til revalidender efter lovens § 64.

Indsættelsen af ”samt støtte til etablering af selvstændig virksomhed”, jf. lovens § 65, er alene en redaktionel tydeliggørelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2006.

Det foreslås dog, at forslaget i § 1, nr. 4, om ret og pligt til gentagen aktivering for kontant- og starthjælpsmodtagere over 30 år, med andre problemer end ledighed, først træder i kraft den 1. juli 2008 ved afslutning af den 2-årige landsdækkende indsats ”Ny chance for alle”.

Det foreslås, at forslaget i § 1, nr. 7 og 8, og § 2, nr. 17 og 19, om ændrede refusionssatser for udgifter til kontanthjælp mv. træder i kraft den 1. juli 2006. Det giver kommunerne tid til at planlægge indsatsen under hensyn til de forstærkede incitamentter til at prioritere en aktiv indsats.

Det foreslås, at forslaget om sygeopfølgning i § 2, nr. 1, alene har virkning for modtagere af hjælp, der bliver sygemeldt efter ikrafttrædelsestidspunktet. Det vil sige, at persongruppen godt kan omfatte personer, der er blevet syge på et tidligere tidspunkt, men hvor kommunen først får kendskab til sygdommen ved sygemelding til kommunen efter lovens ikrafttræden. Det afgørende er tidspunktet, hvor personen bliver sygemeldt til kommunen.

For så vidt angår den nye ægtefælleordning i forslagens § 2, nr. 7-11, foreslås en indfasningsperiode, således at reglen i forslaget til § 13, stk. 8, om, at en ægtefælle ikke anses for at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis pågældende ikke kan dokumentere 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste to år, først får fuld virkning fra 1. marts 2008.

Det foreslås, at ingen ægtefæller rammes af reglen om bortfald af hjælpen i perioden 1. marts 2006 til 28. februar 2007, mens kravet i perioden 1. marts 2007 til 29. februar 2008 foreslås sat til 150 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for det seneste år.

I alle situationer, hvor hjælpen til en ægtefælle bortfalder, enten som følge af den frivillige ordning, der foreslås videreført, eller som følge af, at en ægtefælle ikke opfylder kravet om 300 timers arbejde (i perioden 1. marts 2007 til 29. februar 2008 150 timers arbejde), er det efter forslaget en betingelse for igen at blive berettiget til hjælp efter de almindeligt gældende regler, at personen dokumenterer, at han eller hun har haft 300 timers ordinært og ustøttet arbejde, der alle ligger efter det tidspunkt, hvor hjælpen faldt bort.

For ægtepar, der pr. 1. marts 2006 modtager ægtefællertillæg efter de hidtil gældende regler, foreslås, at de bevarer retten til det eksisterende tillæg frem til det tidspunkt, hvor begge ægtefæller igen opfylder betingelserne for at få hjælp, dog længst til 29. februar 2008. Tillægget reguleres, jf. aktivlovens § 109, og udgør i 2005 2.668 kr. (2005-pl).

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 685 af 29. juni 2005, som ændret ved § 1 i lov nr. 523 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:</p> <p>2. Efter § 21a indsættes i afsnit III:</p> <p style="text-align: center;"><i>”Pligt for unge under 25 år, som ikke har problemer ud over ledighed, til at tage uddannelse</i></p> <p>§ 21 b. Kommunen skal som led i det individuelle kontaktførelse forløb vurdere, om en person under 25 år, der er omfattet af § 2, nr. 2, og som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Vurderer kommunen, at en person, der er omfattet af stk. 1, kan gennemføre en uddannelse, skal kommunen pålægge personen inden for en nærmere fastsat frist at komme med forslag til en eller flere relevante uddannelser, som pågældende kan ansøge om optagelse på. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Kommunen skal ud fra en vurdering af</p>

	<p>personens forudsætninger pålægge pågældende inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere uddannelser, jf. stk. 2. <i>Stk. 4.</i> Hvis personen optages på en uddannelse, er pågældende forpligtet til at påbegynde uddannelsen.”</p>
	<p>2. Efter § 31 indsættes som nyt kapitel:</p> <p style="text-align: center;">”Kapitel 9 a</p> <p style="text-align: center;"><i>Integrationskontrakt</i></p> <p>§ 31 a. Kommunen henholdsvis staten skal for personer, der har fået eller skal have en integrationskontrakt efter integrationsloven, og som modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller arbejdsløshedsdagpenge eller aktiveringsydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., supplere kontrakten med den beskæftigelsesrettede indsats, som skal fastlægges efter denne lov.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kontrakten skal beskrive de rettigheder, pligter og sanktioner, som en udlænding har efter denne lov, lov om aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Den beskæftigelsesrettede indsats i kontrakten efter stk. 1, skal tilrettelægges som led i det individuelle kontaktføreløb efter kapitel 7, og aktiviteter og tilbud efter reglerne om jobplan i kapitel 9 fastlægges heri.</p> <p><i>Stk.3.</i> Kommunen henholdsvis staten udarbejder en status over udlændingens deltagelse i de fastlagte beskæftigelsesrettede aktiviteter efter integrationskontrakten, når Udlændingestyrelsen anmoder herom.</p> <p><i>Stk.4.</i> Har kommunen henholdsvis staten ikke de relevante oplysninger om navn, personlige data, opholdsgrundlag og kopi af integrationskontrakten mv., skal den tidligere kommune eller staten på begæring uden udlændingens samtykke give disse.</p> <p>[<i>Stk. 5.</i> Integrationsmyndighederne stiller oplysninger om udlændingens opholdsgrundlag til rådighed for arbejdsmarkedsmyndighederne.]</p> <p><i>Stk. 6.</i> Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan den</p>

	<p>beskæftigelsesrettede indsats skal indgå i integrationskontrakten, herunder om status og opfølgning mv.”</p>
<p>§ 92. Personer under 30 år, der er omfattet af § 2, nr. 2, og som ikke har gennemført en uddannelse, der berettiger til optagelse i en arbejdsløshedskasse, har senest efter en sammenhængende periode på 13 uger med kontanthjælp eller starthjælp fra første henvendelse om hjælp til kommunen ret og pligt til at påbegynde tilbud, der har en varighed på sammenlagt 18 måneder, jf. stk. 2 og 3.</p>	<p>3. I § 92, <i>stk. 1</i>, indsættes som 2. punktum: ”Dog skal kommunen sørge for, at personer, der uden rimelig grund er ophørt med en uddannelse pålagt efter § 21 b, umiddelbart efter ophør med uddannelsen kommer i beskæftigelse eller får et tilbud efter kapitel 10-12.”</p>
<p>§ 96. Når en person, der er omfattet af §§ 92-94, har afsluttet det første tilbud, har personen ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud, hver gang den pågældende har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 6 måneder.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Når en person, der er omfattet af § 95, 1. pkt., har afsluttet det første tilbud, har personen ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud, hver gang den pågældende har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 6 måneder. Hvis personen har modtaget og afsluttet det første tilbud, før personen har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder, og personen efter afslutning af tilbuddet har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder, har den pågældende dog først ret og pligt til at påbegynde et efterfølgende tilbud, når personen har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder fra første henvendelse om hjælp til kommunen.</p>	<p>4. I § 96 indsættes som <i>stk. 3</i>:</p>

	<p>”Stk. 3. Når en person, der er omfattet af § 95, 2. pkt., har afsluttet det første tilbud, har personen ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud, hver gang den pågældende har modtaget kontanthjælp eller starthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder.”</p>
	<p>5. Efter § 96 indsættes i afsnit VI: ”§ 96 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om en særlig beskæftigelsesrettet indsats i forhold til personer, 1) som modtager kontant- eller starthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, eller efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. aktiveringsydelse eller arbejdsløshedsdagpenge, 2) som har særligt svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet, og 3) som har særlige behov for at få afdækket eller optrænet sproglige, faglige eller sociale kompetencer.”</p>
	<p>6. Inden afsnit VII indsættes som nyt kapitel:</p> <p style="text-align: center;">”Kapitel 17a</p> <p style="text-align: center;"><i>Særlig indsats over for personer, der modtager kontanthjælp eller starthjælp</i></p> <p>§ 96 b. Kommunerne skal i perioden 1. juli 2006 til den 30. juni 2008 for personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-3, og som ikke inden for de seneste 12 måneder har modtaget et tilbud efter kapitel 10-12, foretage en sagsgennemgang, og bistå de pågældende personer med at finde beskæftigelse eller give et tilbud efter kapitel 10-12. <i>Stk. 2.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indsatsen efter stk. 1.”</p>
<p>§ 118. Staten refunderer inden for et rådighedsbeløb 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med tilbud efter kapitel 10 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3. Det samme gælder udgifter efter kapitel 14 og §§ 83, 99 og 101. Rådighedsbeløbet opgøres til 13.367 kr. pr. år gange antallet af</p>	

<p>personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3, herunder personer, der deltager i tilbud efter kapitel 12, samt personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, og som under forrevalidering modtager kontanthjælp eller starthjælp, opgjort som antal helårspersoner i regnskabsåret.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til beskæftigelsestillæg efter § 45, stk. 3.</p>	<p>7. § 118, stk. 2, affattes således: ”<i>Stk. 2.</i> Staten refunderer 65 pct. af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3.”</p>
<p>§ 122. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 8. Det samme gælder udgifter efter kapitel 14 og §§ 99 og 101.</p>	<p>8. § 122 affattes således: ”§ 122. Staten refunderer 65 pct. af kommunens udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 8. Det samme gælder udgifter efter kapitel 14 og §§ 99 og 101.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. xx af, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. Efter § 12 a indsættes i kapitel 4:</p> <p style="text-align: center;"><i>” Sygeopfølgning</i></p> <p>§ 12 b. Kommunen har pligt til at vurdere, om der for en sygemeldt, der har ansøgt om eller modtager hjælp efter § 11, er behov for at udarbejde en plan for sygdomsafklaring, behandling, optræning mv., for at sikre, at personen får den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Vurderingen efter stk. 1 skal foretages umiddelbart efter, at kommunen er blevet bekendt med, at personen er syg. Herefter skal kommunen løbende under sygeforløbet, og mindst hver gang der gennemføres en samtale som led i det individuelle kontaktførløb, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foretage en sådan</p>

	<p>vurdering.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Vurderer kommunen, at der er behov for at udarbejde en plan efter stk. 1-2, skal den umiddelbart herefter udarbejde denne.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Opfølgning på, om en person følger en plan efter stk. 3, sker som led i kontaktforløbet, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.”</p>
<p><i>Udnyttelse af arbejdsmulighederne</i> § 13.....</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får hjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) afslår et formidlet arbejde, 2) udebliver fra en formidlingssamtale eller en kontaktdato på arbejdsformidlingen, 3) udebliver fra en formidlings- eller opfølgningssamtale i kommunen eller 4) undlader at give meddelelse til arbejdsformidlingen, kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver. <p><i>Stk. 3- 9 ...</i></p>	<p>2. I § 13, stk. 2, nr. 3, ændres ”i kommunen eller” til: ”i kommunen”.</p>
<p>§ 13.....</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får hjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) afslår et formidlet arbejde, 2) udebliver fra en formidlingssamtale eller en kontaktdato på arbejdsformidlingen, 3) udebliver fra en formidlings- eller opfølgningssamtale i kommunen eller 4) undlader at give meddelelse til arbejdsformidlingen, kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller skal møde til 	<p>3. I § 13, stk. 2, nr. 4, ændres ”en arbejdsgiver.” til: ”en arbejdsgiver.”.</p>

<p>jobsamtale hos en arbejdsgiver <i>Stk. 3- 9 ...</i></p>	
<p>§ 13.....</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får hjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) afslår et formidlet arbejde, 2) udebliver fra en formidlingssamtale eller en kontaktdato på arbejdsformidlingen, 3) udebliver fra en formidlings- eller opfølgningssamtale i kommunen eller 4) undlader at give meddelelse til arbejdsformidlingen, kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver. <p><i>Stk. 3- 9 ...</i></p> 	<p>4. I § 13, stk. 2, indsættes som nye numre: ”5) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller aktiviteter som led i sygeopfølgning, eller 6) udebliver fra aktiviteter som led i sygeopfølgning.”</p>
<p>§ 13.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Det er en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats</p> <p><i>Stk. 4- 9 ...</i></p>	<p>5. I § 13, stk. 3, indsættes som 2. punktum: ”For ansøgere, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller stk. 12, nr. 3 eller 4, og som ikke forsørger eget barn i hjemmet, er det endvidere en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren medvirker ved beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.”</p>
<p>§13....</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ønsker ansøgeren eller ægtefællen at modtage eller modtager ansøgeren eller ægtefællen hjælp alene på grund af ledighed, har de dog ikke pligt til at udnytte deres arbejdsmuligheder ved at tage imod et tilbud om arbejde efter stk. 1 eller tilbud efter stk. 3, hvis 1) tilbuddet ikke kan anses for et rimeligt tilbud</p>	<p>6. I § 13, stk. 4, ændres ”tilbud efter stk. 3” til: ”tilbud eller beskæftigelsesfremmende aktiviteter efter stk. 3”.</p>

<p>på grund af forhold, der vedrører tilbuddets indhold,</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) den pågældende ikke kan arbejde på grund af sygdom eller der er risiko for, at helbredet forringes, hvis det hidtidige arbejde fortsættes, 3) afstanden mellem bopæl og arbejdssted medfører en urimelig belastning af den pågældende på grund af transportvanskeligheder eller den tid, der går til transport, 4) den pågældende har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption, i det omfang der efter bestemmelserne i § 12, stk. 1 og 2, § 13, stk. 1, 2 og 7, § 14, stk. 1-3 og 8, og § 15, stk. 1 og 2, i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption, 5) den pågældende er nødt til at passe sine børn og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed, 6) den pågældende modtager støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn eller døende nærtstående eller efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel til pasning af alvorligt sygt barn, 7) den pågældende er omfattet af en friperiode efter § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, 8) den pågældende aftjener værnepligt, 9) arbejdet er omfattet af en overenskomstmæssig konflikt eller 10) arbejdet omfatter udvikling og fremstilling af krigsmateriel. 	
<p>§ 13</p> <p><i>Stk. 8.</i> Kommunen kan beregne hjælpen efter reglerne i § 26, stk. 5, og § 34, stk. 3, til en person, der er berettiget til hjælp efter § 11, når</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ægtefællen udelukkende eller hovedsagelig har arbejdet i hjemmet, og 2) ægtefællen ikke kan dokumentere, at pågældende forsøger at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1-3. <p><i>Stk. 9...</i></p>	<p>7. § 13, stk. 8, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>”<i>Stk. 8.</i> En ægtefælle i et ægtepar, der er berettiget til hjælp efter § 11, og som modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, anses ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1 - 3, når</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) ægteparret har modtaget hjælp i to år eller derover, og 4) den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 300 timers ordinært og ustøttet

	<p>arbejde inden for de seneste to år. I så fald bliver hjælpen til ægteparret beregnet efter reglerne i § 26, stk. 5 - 6, og § 34, stk. 3.</p> <p><i>Stk. 9.</i> En ægtefælle, hvis arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, er ikke omfattet af stk. 8.</p> <p><i>Stk. 10.</i> I toårsperioden med hjælp til et ægtepar efter stk. 8, nr. 1, indgår</p> <ol style="list-style-type: none"> 4) perioder med kontanthjælp eller starthjælp, inden ægteparret har modtaget hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, 5) perioder, hvor en eller begge ægtefæller har deltaget i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller har modtaget engangshjælp efter § 25 a, og 6) perioder, hvor hjælpen har været nedsat eller bortfaldet efter §§ 38 a – 41. <p>Toårsperioden afbrydes, hvis ingen af ægtefællerne har modtaget hjælp efter § 11 i en sammenhængende periode på 2 år.</p> <p><i>Stk. 11.</i> Opgørelsen af arbejde inden for de seneste to år efter stk. 8, nr. 2, sker for hver ægtefælle for sig. Toårsperioden forlænges med</p> <ol style="list-style-type: none"> 7) perioder, hvor den pågældende ikke har kunnet arbejde på grund af dokumenteret sygdom, 8) perioder, hvor den pågældende har haft ret til fravær ved graviditet, barsel eller adoption, jf. stk. 4, nr. 4, og perioder med børnepasningsorlov efter lov om børnepasningsorlov, 9) perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom eller døende nærtstående og efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel til pasning af alvorligt sygt barn, 10) perioder, hvor den pågældende har aftjent værnepligt, 11) perioder, hvor den pågældendes arbejdsevne har været så begrænset, at vedkommende ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked, samt 12) perioder, hvor den pågældende har været under uddannelse eller har modtaget en
--	---

	<p>anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at vedkommende udnytter sine arbejdsmuligheder.</p> <p><i>Stk. 12.</i> En ægtefælle, hvis hjælp er bortfaldet efter stk. 7 eller 8, kan igen blive berettiget til hjælp, når den pågældende dokumenterer, at han eller hun har haft mindst 300 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste to år. De 300 timers arbejde skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen bortfaldt efter stk. 7 eller 8.</p> <p><i>Stk. 13.</i> Har en ægtefælle haft ordinært og udstøttet arbejde, hvor der ikke har været en fastsat arbejdstid, beregnes timetallet efter stk. 8 og 12 ud fra indtægten divideret med en omregningsfaktor på 95 kr. Beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.</p> <p><i>Stk. 14.</i> Selvstændig virksomhed kan medregnes til opgørelse af timetallet efter stk. 8 og 12, hvis ægtefællen dokumenterer, at den selvstændige virksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i mindst 20 timer pr. uge, og der ikke er udbetalt hjælp efter § 11 til den pågældende ægtefælle, mens den selvstændige virksomhed er drevet. Den selvstændige virksomhed medregnes med det faktisk dokumenterede timetal.”</p> <p>Stk. 9 bliver herefter stk. 15.</p>
<p><i>Stk. 9.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-4. herunder regler om, hvornår kommunen skal kræve frigørelsesattest, hvis ansøgeren eller ægtefælle har deltidsarbejde.</p>	<p>8. I § 13, stk. 9, der bliver stk.15, indsættes som 2. punktum:</p> <p>”Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om kommunens pligt til at sende varslingsbrev, vejlede om jobsøgning m.v. til ægtepar, der kan blive omfattet af stk. 8.”</p>
<p>§ 25 b. For personer, der i 6 sammenhængende måneder har modtaget hjælp til forsørgelse efter § 25, kan den samlede hjælp, jf. stk. 2, højst udgøre et månedligt beløb på</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 10.859 kr. for gifte og samlevende, der er forsørgere, 2) 8.172 kr. for gifte og samlevende, der ikke er 	

<p>forsørgere, 3) 13.546 kr. for enlige forsørgere og 4) 10.859 kr. for enlige, der ikke er forsørgere. 6-måneders-perioden beregnes efter § 25, stk. 8-10. <i>Stk. 2.</i> I beregningen af den samlede hjælp efter stk. 1 indgår</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kontanthjælp med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis personen ikke havde været omfattet af § 25, stk. 5 og 7-10, og §§ 38 a, 39 og 41 om nedsættelse og ophør af hjælpen, samt starthjælp og introduktionsydelse, 2) støtte efter § 34 samt 3) boligstøtte efter kapitel 1-9 i lov om individuel boligstøtte, bortset fra boligstøtte, der ydes til personer, der er omfattet af § 23, stk. 2-4, i lov om individuel boligstøtte. <p>Boligstøtten efter lov om individuel boligstøtte indgår med en forholdsmæssig andel af den samlede støtte, herunder tilskud og lån, i forhold til antallet af husstandsmedlemmer, der er fyldt 18 år. Det samlede beløb efter nr. 1-3 nedsættes med tillæg efter § 26, stk. 5, og med det beløb, der efter § 31 ses bort fra ved beregningen af kontanthjælp.</p> <p><i>Stk.3.</i></p>	<p>9. I § 25 b, stk. 2, 3. punktum, udgår ”med tillæg efter § 26, stk. 5, og”.</p>
<p>§ 26. Hjælpen til et ægtepar beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter § 25, jf. dog stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Hvis en person, der modtager starthjælp, er gift med en person, der modtager kontanthjælp, nedsættes starthjælpen således, at de to forsørgelsesydelse sammenlagt svarer til kontanthjælpen, dog mindst det beløb, der ville være modtaget, hvis begge havde modtaget starthjælp, jf. § 25, stk. 12 og 13.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis en person, der modtager kontanthjælp, er samlevende med en person, der modtager starthjælp, nedsættes kontanthjælpen således, at de to forsørgelsesydelse sammenlagt svarer til kontanthjælpen, dog mindst det beløb, der ville være modtaget, hvis begge havde modtaget starthjælp, jf. § 25, stk. 12 og 13.</p>	

<p><i>Stk. 4.</i> Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11 og den anden ægtefælle modtager en offentlig forsørgelsesydelse eller tilskud til pasning af egne børn efter § 26 a i lov om social service, beregnes der ikke hjælp til den ægtefælle, der modtager en offentlig forsørgelsesydelse eller det nævnte tilskud.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11 og den anden ægtefælle ikke udnytter sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 7 og 8, beregnes hjælpen til den berettigede ægtefælle efter reglerne i § 25 med et tillæg på 2.542 kr. Hjælpen beregnes efter stk. 1 fra den 1. i måneden efter, at den hidtil hjemmearbejdende har meddelt kommunen, eller kommunen anser det for dokumenteret, at den pågældende ønsker eller forsøger at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-3.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Der kan ikke ydes tilskud til pasning af egne børn efter § 26 a i lov om social service til en ægtefælle, der ikke udnytter sine arbejdsmuligheder, jf. stk. 5.</p>	<p>10. § 26, <i>stk. 5 og 6</i>, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>”<i>Stk. 5.</i> Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11, og den anden ægtefælle har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 7, eller ikke opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste to år, jf. § 13, stk. 8, beregnes der alene hjælp til den berettigede ægtefælle efter reglerne i § 25. Hjælpen beregnes igen efter stk. 1, når begge ægtefæller opfylder betingelsen om 300 timers arbejde, jf. § 13, stk. 8 og 12.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Hvis der alene beregnes hjælp til den ene ægtefælle efter stk. 5, og denne ægtefælle ikke længere opfylder betingelsen om 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste to år, jf. § 13, stk. 8, beregnes der fortsat hjælp til den af ægtefællerne, der efter kommunens vurdering er tættest på arbejdsmarkedet. Det er en betingelse for udbetaling af hjælp efter 1. punktum, at den pågældende ægtefælle søger at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-3, og § 13 a. Hjælpen beregnes igen efter stk. 5, når en af ægtefællerne opfylder betingelsen om 300 timers arbejde, jf. § 13, stk. 12.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Den ændrede beregning af hjælpen efter stk. 5-6 sker fra den 1. i måneden efter, at ændringerne i ægtefællernes forhold er indtrådt.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Der kan ikke ydes tilskud til pasning af egne børn efter § 26 a i lov om social service til en ægtefælle, der ikke udnytter sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 7 og 8.”</p>
---	--

Arbejdsindtægter m.v.

§ 31. Har ansøgeren eller ægtefællen arbejdsindtægter eller indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, ses der ved beregningen af kontanthjælpen efter § 25 bort fra 10,24 kr. pr. udført arbejdstime. Modtager ansøgeren nedsat kontanthjælp efter § 25, stk. 5 og 7-10, ses der ved beregningen af kontanthjælpen efter § 25 bort fra 28 kr. pr. udført arbejdstime i ustøttet beskæftigelse. Kontanthjælpsperioder og perioder uden kontanthjælp opgøres efter § 25, stk. 8-10. For personer, der modtager starthjælp, ses der bort fra 28 kr. pr. udført arbejdstime. Det beløb, der samlet kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person.

Stk. 2. For personer, der ikke har en fastsat arbejdstid, beregnes timetallet ud fra indtægten divideret med den omregningsfaktor, som er fastsat efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for omregningen.

Stk. 3. Når en kontanthjælpsmodtager, der er omfattet af stk. 1, 2. pkt., igen modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, beregnes fradraget pr. udført arbejdstime efter stk. 1, 1. pkt. Kontanthjælpsperioder og perioder uden kontanthjælp opgøres efter § 25, stk. 8-10.

11. I § 31 indsættes som stk. 4:

”*Stk. 4.* Beregnes hjælpen til et ægtepar efter reglerne i § 26, stk. 5 og 6, ses der ved beregningen af hjælpen efter § 25 bort fra 30,33 kr. pr. udført arbejdstime i ustøttet beskæftigelse. Stk. 1, 5. punktum finder tilsvarende anvendelse. For personer, der ikke har en fastsat arbejdstid, beregnes timetallet ud fra indtægten divideret med den omregningsfaktor, der er fastsat i § 13, stk. 13.”

Nedsættelse af hjælpen m.v.

§ 38 a. Hjælpen nedsættes med 1/3 i 3 uger,

<p>hvis en person eller dennes ægtefælle, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, alene på grund af ledighed</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uden rimelig grund ophører med sit arbejde, 2) afviser tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, 3) undlader at give meddelelse om sygdom til arbejdsformidlingen, kommunen eller arbejdsgiveren, jf. § 13, stk. 2, nr. 3, 4) undlader efter krav fra arbejdsformidlingen eller kommunen at søge konkrete, åbne jobordrer, jf. § 13 a, stk. 1, 2. pkt., eller 5) undlader senest en måned efter tilmelding til arbejdsformidlingen at indlægge sit CV i Beskæftigelsesministeriets database, jf. § 13 a, stk. 2. <p>Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Hvis en person eller dennes ægtefælle to eller flere gange inden for de seneste 12 måneder afviser tilbud m.v. efter stk. 1, nr. 1-5, nedsættes hjælpen med 1/3 i 20 uger, eller indtil den person, der har afvist tilbud m.v., har haft mere end 300 timers ustøttet arbejde i en periode på 10 uger. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, og som er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, omfattes ikke af stk. 1 og 2.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Det er en betingelse for at modtage den nedsatte hjælp efter stk. 1 eller 2, at ansøgeren og dennes ægtefælle fortsat udnytter deres arbejdsmuligheder, jf. § 13. En periode med nedsat kontanthjælp afbrydes ikke, selv om ansøgeren og dennes ægtefælle bliver omfattet af § 13, stk. 3, eller modtager hjælp på grund af problemer ud over ledighed.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Kommunen bør i perioder med nedsat hjælp så vidt muligt genfremsætte tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning.</p>	<p>12. I § 38 a, stk. 1, nr. 3, udgår ”eller”.</p>
---	--

<p>§ 38 a. Hjælpen nedsættes med 1/3 i 3 uger, hvis en person eller dennes ægtefælle, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, alene på grund af ledighed</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uden rimelig grund ophører med sit arbejde, 2) uden rimelig grund afviser tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, 3) undlader at give meddelelse om sygdom til arbejdsformidlingen, kommunen eller arbejdsgiveren, jf. § 13, stk. 2, nr. 3, 4) uden rimelig grund undlader efter krav fra arbejdsformidlingen eller kommunen at søge konkrete åbne jobordrer, jf. 13 a, stk. 1, 2pkt. <p>Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb.</p>	<p>13. I § 38 a, stk. 1, indsættes som nye numre: ” 5) uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller aktiviteter som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 5, eller 6) uden rimelig grund afslår deltagelse i aktiviteter som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 6.”</p>
<p>§ 38 a.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, og som er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, omfattes ikke af stk. 1 og 2.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Det er en betingelse for at modtage den nedsatte hjælp efter stk. 1 eller 2, at ansøgeren og dennes ægtefælle fortsat udnytter deres arbejdsmuligheder, jf. § 13. En periode med nedsat kontanthjælp afbrydes ikke, selv om ansøgeren og dennes ægtefælle bliver omfattet af § 13, stk. 3, eller modtager hjælp på grund af problemer ud over ledighed.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Kommunen bør i perioder med nedsat hjælp så vidt muligt genfremsætte tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning.</p>	<p>14. I § 38 a, stk. 3, ændres ”stk. 1, nr. 1- 4” til ”stk. 1, nr. 1-6”.</p>

	<p>15. Efter § 38 a indsættes: ” 38 b. Hjælpen nedsættes med 1/3 i 3 uger, hvis en person eller dennes ægtefælle, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, på grund af problemer ud over ledighed</p> <p>3) uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen, hvor den ledige er indkaldt til en sygeopfølgningssamtale eller aktiviteter som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 5, eller</p> <p>4) uden rimelig grund afslår deltagelse i aktiviteter som led i sygeopfølgning, jf. § 13, stk. 2, nr. 6.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Sanktionen efter stk. 1 bortfalder, hvis den ikke er afviklet efter 3 hele kalendermåneder, eller når personen har haft mindst 185 timers udstøttet arbejde.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis en person eller dennes ægtefælle to eller flere gange inden for de seneste 12 måneder uden rimelig grund undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen eller afslår deltagelse i aktiviteter som led i sygeopfølgning, jf. stk. 1, nr. 1-2, nedsættes hjælpen med 1/3 i 20 uger, eller indtil den person, der har undladt at give meddelelse eller afslået deltagelse, har haft mere end 300 timers udstøttet arbejde i en periode på 10 uger. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, og som er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, omfattes ikke af stk. 1 og 3.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Det er en betingelse for at modtage den nedsatte hjælp efter stk. 1 eller 3, at ansøgeren og dennes ægtefælle fortsat udnytter deres arbejdsmuligheder, jf. § 13. En periode med nedsat kontanthjælp afbrydes ikke, selv om ansøgeren og dennes ægtefælle bliver omfattet af § 13, stk. 4 og 5.”</p>
<p>93. Kommunen kan træffe beslutning om tilbagebetaling, når der ydes hjælp, 1) fordi modtageren har udvist uforsvarlig</p>	

<p>økonomi,</p> <p>2) fordi modtageren ikke har givet nødvendige oplysninger til andre offentlige myndigheder, private m.fl., der har betydning for modtagelse af anden offentlig forsørgelsesydelse eller tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.v.,</p> <p>3) fordi modtageren ubegrundet har opsagt et arbejde, eller ubegrundet er ophørt med tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning,</p> <p>4) fordi modtageren på grund af sine egne forhold har været årsag til, at den pågældende blev opsagt fra et arbejde,</p> <p>5) fordi modtageren har nægtet at tage imod et rimeligt tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger,</p> <p>6) fordi modtageren eller ægtefællen er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid, eller</p> <p>7) når der på det tidspunkt, da der søges hjælp på grund af økonomisk trang, foreligger forhold, der viser, at den pågældende i løbet af kortere tid vil være i stand til at tilbagebetale hjælpen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunen skal senest ved udbetaling af hjælpen oplyse modtageren om, at hjælpen skal betales tilbage og med hvilken begrundelse.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Kommunen kan ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af den hjælp, som en person modtager under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og engangsbeløb efter § 25 a.</p>	<p>16. § 93, stk.1, nr. 3, affattes således: ”3) fordi modtageren ubegrundet har opsagt et arbejde eller ubegrundet er ophørt med tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder en uddannelse pålagt efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.”</p>
<p>100. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til hjælp efter kapitel 4.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Staten refunderer inden for det rådighedsbeløb, der er nævnt i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 118, stk. 1, 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med uddannelsesaktiviteter efter § 12.</p>	<p>17. § 100, stk. 1, affattes således: ”Staten refunderer 35 pct. af kommunens udgifter til hjælp efter kapitel 4. Når den person, der modtager hjælpen, er i revalidering eller forrevalidering efter kapitel 6 eller deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 10 – 11, refunderer staten dog 65 pct. af kommunens udgifter.”</p>

	<p>18. Efter § 100 indsættes som ny paragraf: ”§ 100 a. Der kan ikke ydes refusion af kommunens udgifter til ydelser efter kapitel 4 for sygemeldte, hvor kommunen ikke har foretaget en vurdering af behovet for en plan for sygeopfølgning efter § 12 b, stk. 1 og 2, udarbejdet en sådan plan eller foretaget opfølgning af planen efter § 12 b, stk. 3. Fratagelsen af retten til refusion sker fra det tidspunkt, hvor vurderingen, udarbejdelse af planen eller opfølgningen skulle have været foretaget, og indtil kommunen har foretaget vurderingen, udarbejdet planen eller foretaget opfølgningen. <i>Stk. 2.</i> Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bortfald og genoptagelse af refusionen mv.”</p>
<p>§ 103. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til revalideringsydelse og boligtilskud til forrevaliderer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. §§ 52, 64a og 65. <i>Stk. 2.</i> Staten refunderer dog 65 pct. af en kommunes udgifter til revalideringsydelse</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) efter § 51, stk. 2, og 2) i forbindelse med tilbud efter kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. 	<p>19. § 103 affattes således: ”§ 103. Staten refunderer 65 pct. af kommunens udgifter til revalideringsydelse, boligtilskud til revaliderer og forrevaliderer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne samt støtte til etablering af selvstændig virksomhed, jf. §§ 51, stk. 2, 52, 64, 64 a og 65.”</p>
	<p style="text-align: center;"><i>Ikrafttrædelsesbestemmelser</i></p> <p style="text-align: center;">§ 3</p> <p><i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 1. marts 2006. <i>Stk. 2.</i> § 1, nr. 4, træder i kraft den 1. juli 2008. <i>Stk. 3.</i> § 1, nr. 7 og 8, og § 2, nr. 17 og 19, træder i kraft den 1. juli 2006. <i>Stk. 4.</i> § 2, nr. 1-4, 12-15 og 18, finder ikke anvendelse, hvis personen er sygemeldt til kommunen inden lovens ikrafttræden. <i>Stk. 5.</i> Uanset bestemmelsen i lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 8, nr. 2, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, anses en ægtefælle i perioden 1. marts 2006 til 28. februar 2007 for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter bestemmelsen, selv om vedkommende ikke har</p>

	<p>dokumenteret, at han eller hun har haft 300 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste to år.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Uanset bestemmelsen i lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 8, nr. 2, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, anses en ægtefælle i perioden 1. marts 2007 til 29. februar 2008 for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter bestemmelsen, hvis vedkommende kan dokumentere, at han eller hun har haft 150 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for det seneste år.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Et ægtepar, der ved lovens ikrafttræden får beregnet hjælpen efter den hidtil gældende regel i lov om aktiv socialpolitik § 26, stk. 5, bevarer retten til et tillæg på 2.542 kr. frem til det tidspunkt, hvor den hjemmearbejdende igen udnytter sine arbejdsmuligheder, jf. lovens § 13, stk. 12, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, dog længst til 29. februar 2008.</p>
--	--